మరబొమ్మ మనుషులు

సుంకరి రాంప్రసాద్

రాత్రి పదకొండు గంటల సమయం.

న్యూఢిల్లీ చౌరంగీ లేన్‌లోని ఆ ప్రాంతమంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. ఆఫీస్ ఆఫ్ ది డిఫెన్స్ మినిస్ట్రి కాంపౌండ్ ముందు ఆగిందొక తెల్లని అంబాసిడర్ కారు. డ్రయివింగ్ సీటులో వున్న వ్యక్తిని చూసి వినయంగా సెల్యూట్ చేసి, గేటు తెరిచాడు గూర్ఖా.

పార్కింగ్ ప్లేసులో కారును ఆపి, హుందాగా దిగాడు అతడు. డిఫెన్స్ మినిస్ట్రిలో అండర్ సెక్రటరీగా పనిచేస్తున్నాడతడు. గూర్ఖాను దగ్గరకు పిలిచి, ఆఫీసును తెరవమని చెప్పాడు.

ఆఫీసు లోపలకు అడుగుపెట్టాక, తలుపులు దగ్గరగా వేస్తూ, గూర్ఖాను వెళ్ళిపొమ్మన్నట్లు సైగ చేసాడతడు. గూర్ఖా అతడి వంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

అప్పుడప్పుడు రాత్రి పన్నెండింటివరకూ ఆఫీసులో పనిచేసుకుంటూ వుండిపోవడం అతడికి అలవాటే. కాని,

ఆఫీసును క్లోజ్ చేశాక, ఇంత రాత్రి సమయంలో ఇలా ఒంటరిగా రావటం మాత్రం అతడికి ఇదే మొదటసారి.

అతని చేతిలో పాకెట్ సైజుకన్నా కాస్త పెద్దదిగా వుండే చిన్న లెదర్ బాగ్ వుంది. అలాంటి హాండ్ బాగ్‌ను అతడి చేతిలో యెన్నడూ చూడలేదు ఆ గూర్ఖా.

ఆ గూర్ఖా మనసులో యెందుకో చిన్న అనుమానం ప్రవేశించింది.

అతడు.... శ్రావణ్ కుమార్. పదేళ్ళుగా డిఫెన్స్ మినిస్ట్రీలోనే పని చేస్తున్నాడు. ది మోస్టు సిన్సియర్ అండ్ హానెస్టు ఆఫీసరుగా మన్ననలు పొందాడు. అలాంటి శ్రావణ్ కుమార్‌ను అనుమానించడం తప్పని ఆ గూర్ఖాకు తెలుసు. కాని, ఎంతగా సరిపెట్టుకున్నా అతడు అక్కడి నుండి కదలలేకపోయాడు.

'పోనీ .... ఒక్కసారి శ్రావణ్‌కుమార్ ఏం చేస్తున్నాడో చూస్తే' అనుకున్నాడతడు.

మెల్లగా తలుపుల దగ్గరకు నడిచాడతడు. తలుపుల సందులోనుండి చూశాడు. నిర్మానుష్యంగా వున్న ఆఫీసు సాక్షాత్కరించింది. శ్రావణ్ కుమార్ అందులో లేడు. "మరి యెక్కడకు వెళ్ళినట్లు?" సాలోచనగా నొసలు చిట్లించాడతడు.

ఆఫీసును ఆనుకొని మూడు గదులున్నాయి. ఒకటి రికార్డ్ రూమ్, రెండవది శ్రావణ్ కుమార్ గది, మూడవది డైరెక్టర్ ఆఫ్ ది డిఫెన్స్ మినిస్ట్రీ గది.

'ఆ మూడు గదుల్లో యేదో ఒకదానిలోకి వెళ్ళి వుంటాడా శ్రావణ్ కుమార్ ....? ఎందుకు?'

ఆ గూర్ఖా కెందుకో ఆ రోజు పేపరులో చదివిన

'రామ్‌స్వరూప్' కేసు గుర్తుకు వచ్చింది. కేవలం డబ్బు కోసం కక్కుర్తిపడి దేశరక్షణ రహస్యాలను విదేశీయులకు అమ్మజూపిన అలాంటి బద్మాష్‌లను కత్తితో కండగా నరికేయాలన్నంత కోపం వచ్చిందతనికి.

'అంటే....శ్రావణ్ కుమార్ కూడా....' అతని మనసులో ప్రవేశించిన అనుమానపు పురుగు మెదడును దొలచటం ప్రారంభించింది. ఆ టెన్షన్ భరించలేకపోయాడతడు.

అతడు తన బూట్లను విప్పాడు. మెల్లగా అడుగుల చప్పుడు కాకుండా నీటిగొట్టాన్ని సమీపించాడు. పిల్లిలా పైకి ఎగబ్రాకాడు. వెంటిలేటర్‌ను సమీపించాడు. రెండు చేతులతో వెంటిలేటర్ అంచును పట్టుకుని మెల్లగా తలెత్తి వెంటిలేటర్ గుండా ఆ గదిలోకి చూశాడు.

అది: డైరెక్టర్ గది. అందులోని ఐరన్ సేఫ్ తెరచి వుంది దానిముందు నిలబడివున్నాడు శ్రావణ్ కుమార్. అతడు తన హాండ్ బ్యాగ్ తెరిచాడు. అందులో నుండి ఒక మినీ ఫ్లాష్ కెమేరాను తీశాడు.

అత్యంత రహస్యమైన దేశరక్షణ వ్యవహారాలకు సంబంధించిన ఫైల్లు ఆ సేఫ్‌లో ఉంచబడతాయి.

శ్రావణ్ కుమార్ ఒక్కొక్క ఫైలును తీసి అందులోని పేపర్లను చకచకా ఫోటోలు తీస్తున్నాడు. ఆ దృశ్యం చూసేసరికి ఆ గూర్ఖాకు మతిపోయింది. తను చూస్తున్నది కలో, నిజమో కూడా అర్థం కాలేదతడికి.

శ్రావణ్ కుమార్ లాంటి నిజాయితీ గల ఆఫీసరును దేశద్రోహిగా ఊహించుకోలేకపోతున్నాడు. కాని కర్తవ్యం అతడి వెన్ను తట్టింది.

మెల్లగా పైపు పట్టుకుని క్రిందకు దిగాడతడు. మెయిన్

గేటు దగ్గరున్న తన ఉరెన్ కాబిన్‌లోనికి ప్రవేశిం చాడు. టెలిఫోనును తీసి ఒక నెంబర్‌ను డయల్ చేశాడు.

అతడు ఫోన్ చేస్తూంది.... సి.బి.ఐ. ఆఫీసుకు. ఇలాంటి పరిస్థితులే వస్తే.... ఆ విషయాన్ని తక్షణం సి.బి.ఐ.కి తెలియజేయుడానికి ఒక ప్రత్యేకమైన నెంబర్ యివ్వ బడింది అతడికి. నిజానికతడు మామూలు గూర్ఖా కాడు. ఒక జూనియర్ సి.బి.ఐ. ఇన్‌స్పెక్టర్.

దేశరక్షణ రహస్యాలను కాపాడటం కోసం సి.బి.ఐ. తీసుకున్న జాగ్రత్తలలో సి.బి.ఐ. మనిషి నే వాచ్ మన్‌గా నియమించడం ఒకటి. అయితే ఆ విషయం డిఫెన్స్ మినిస్ట్రి డైరెక్టర్ కూ డా తెలియదు.

స్వదేశంలోని ముఖ్యమైన సంస్థలలోనే గాక, విదే శాలలోని ప్రభుత్వ కార్యాలయాలలో సైతం యెంతో తెలివిగా తమ ఏజంట్లను ఉద్యోగులు గా ప్రవేశ పెడుతుంది సి.బి.ఐ.

విదేశాలలో అయితే కొన్నిచోట్ల ఆ దేశ స్థుల నే డబ్బుతో ప్రలోభ పెట్టో లేక అతని బలహీనతలను ట్రేస్ చేసి—అతడిని బ్లాక్ మెయిల్ చేసో, వారిని లొంగ దీసుకుంటారు. కేవలం తమ దేశ రహస్యాలను అందజేయడమే వారి పని. దానికి ప్రతిఫలంగా వారికి పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు ముడుతూంటుంది. అలాంటి వారిని గూఢచారుల భాషలో 'ఇన్‌ఫార్మర్స్' అంటారు.

'శ్రావణ్ కుమార్ కూడా అలాంటి ఇన్‌ఫార్మరే నేమో' అన్న అనుమానం పీడించసాగింది అతడిని. శ్రావణ్ కుమార్ చేస్తున్న పనిని గురించి వివరంగా తన

ఆఫీసుకు రిపోర్టు చేయసాగాడు ఆ సి బి.ఐ ఇన్స్పెక్టర్ కమ్ గూర్ఖా. అదే సమయంలో తలుపులు తెరుచుకుంటూ వస్తున్న శ్రావణ్ కుమార్ కనిపించాడతడికి.

తన మనుషులు వచ్చేసరికి ఆలస్యం అవుతుంది. అంత లోగా శ్రావణ్ కుమార్ తప్పించుకుపోకుండా ఆపాలి. ఆ ఫోటోలు తీయబడ్డ రక్షణ రహస్యాలు విదేశీయుల చేతుల్లో పడితే యెంత ప్రమాదమో అతడికి బాగా తెలుసు.

రిసీవర్ను క్రెడిల్ మీద వుంచి శ్రావణ్ కుమార్కు అడ్డంగా నడిచాడతడు. అవసరమయితే తన ఐడెంటిటీని బయటపెట్టయినా సరే శ్రావణ్ కుమార్ని ఆపటమే అతడి ఉద్దేశం.

తాయికు, తనకు మధ్య అడ్డంగా నిలుచున్న గూర్ఖా వంక విసుగ్గా చూశాడు శ్రావణ్ కుమార్.

"సారీ... ఫర్ ద ఇన్కన్వీనియన్స్ సర్! మీరు ఒక పది నిముషాలపాటు వెయిట్ చేయాల్సి వుంటుంది."

అసహనంగా చూశాడు శ్రావణ్ కుమార్. "నో" అంటూ అడ్డంగా నిలుచున్న గూర్ఖాను విసురుగా ప్రక్కకు తోశాడు.

"గో అండ్ ఓపెన్ ద డోర్స్. నేను అర్జంటుగా వెళ్ళాలి" కటువుగా అన్నాడతడు.

"మీరు బయటకు వెళ్ళాలంటే మీ చేతిలోని కెమేరాను నాకు అప్పగించాల్సి వుంటుంది సర్ ...."

గూర్ఖా మాటలకు నల్లగా మారిపోయింది అతడి ముఖం. కోపంతో అతడి దవడ కండరాలు బిగుసుకున్నాయి.

"యూ....బడీ ఫూల్....!" అంటూ పిడికిలి బిగించి గూర్ఖా ముఖంమీదకు బలంగా విసిరాడతడు.

ఛటుక్కున ప్రక్కకు వంగి ఆ పిడికిలి పోటు నుండి తప్పించుకున్నాడా గూర్ఖా. ఆ విసురుకు ముందుకు తూలిపడ్డాడు శ్రావణ్ కుమార్. అతడి చేతిని వెనక్కు విరిచిపట్టుకొని, కెమేరా వున్న లెదర్ బాగ్ ను లాక్కోవ డానికి ప్రయత్నించాడా గూర్ఖా.

లెదర్ బాగ్ ను వదలిపెట్టకుండా దెస్పరేట్ గా గింజు కున్నాడు శ్రావణ్ కుమార్. కుడి చేతిని మెల్లగా పైకెత్తాడు. గూర్ఖా మెడను దొరకబుచ్చుకుని, తన వీపు మీద గుండా అతిడి శరీరాన్ని బస్తాలా పైకెత్తి క్రిందకు విసిరేశాడు. మల్లయుద్ధంలో ప్రవేశం వున్నవారు మాత్రమే ప్రయోగించే టెక్నిక్ అది.

అయితే ఆ విసురులో శ్రావణ్ కుమార్ చేతిలోని లెదర్ బ్యాగ్ గూర్ఖా చేతిలోకి వచ్చేసింది. క్రిందపడ్డ గూర్ఖా నడుం పట్టుకొని గిర్రున తిప్పి పొదలలోకి విసేరే శాడు శ్రావణ్ కుమార్.

రెండోసారి శ్రావణ్ కుమార్ చేతి లాఘవాన్ని రుచి చూశాక, బొంబాయిలో జరిగిన జాతీయ క్రీడలలో, ఢిల్లీ తాపున పాల్గొన్న మల్లయుద్ధ యోధులలో శ్రావణ్ కుమార్ కూడా ఒకడన్న విషయం....అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చింది ఆ గూర్ఖాకు.

మరోసారి శ్రావణ్ కుమార్ చేతికి చిక్కితే యేం జరుగుతుందో అతడికి బాగా తెలుసు. లెదర్ బాగ్ జిప్ తీసి అందులోని కెమేరాను పైకితీశాడతడు. కెమేరాను ఓపెన్ చేసి రీల్ ను చేతిలో పట్టుకున్నాడు. అదే సమ

యంలో భల్లూకంలా అతడిమీదకు దూకాడు శ్రావణ్ కుమార్.

కంఠం క్రిందుగా మోచేతిని బిగించి, గూర్ఖా శరీరాన్ని పాములా చుట్టేసాడతడు. ఆ పట్టులోని బలానికి తన కంఠనరాలు తెగిపోతాయేమో అనిపించిందా గూర్ఖాకు. క్షణ, క్షణానికి బిగుసుకుంటున్న ఆ పట్టువలన ఊపిరి తీయడం సైతం యెంతో కష్టంగా వుంది అతడికి.

అది సామాన్యమైన పట్టుకాదు. ఇండియన్ రుస్తుంగా శ్లాఘించపడ్డ దారాసింగ్ ఫేవరెట్ టెక్నిక్ గా పేరు పొందిన 'ఇండియన్ డెడ్ లాక్' అది. తన అంతిమ క్షణాలు దగ్గరపడ్డాయనిపించిం దతనికి.

'తన ప్రాణంపోయినా ఆ రీలు మాత్రం అతడికి చిక్కకూడదు' అదే అతడి అంతిమ లక్ష్యం. చేతిలోని రీలును పూర్తిగా విప్పేసాడు.

ఆరుబయలులో విప్పబడిన ఆ నెగిటివ్ వెంటనే ఎక్స్పోజ్ అయిపోయింది. మరి దానిని డెవలప్ చేసినా ప్రయోజనంలేదు. తృప్తిగా ఆ నెగిటివ్ వంక చూస్తూ కళ్ళు మూశాడు గూర్ఖా.

నిర్జీవంగా నేలమీదకు వ్రాలిపోయిన ఆ గూర్ఖాను విడచి లేచి నిలబడ్డాడు శ్రావణ్ కుమార్. పాడైపోయిన ఆ నెగిటివ్ను కాలితో తన్నాడు. గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగి కోపంగా అడుగులు వేసుకుంటూ మెయిన్ గేటువంక నడిచాడు.

గేటును బార్లా తెరిచాడు. తరువాత కారును స్టార్టు చేసి ముందుకు పోనిచ్చాడు.

ఆ కాంపౌండ్ను వీడి అతడి కారు వెళ్ళిపోయిన అయిదునిముషాల తరువాత ముగ్గురు సి.బి.ఐ. ఆఫీసర్లున్న

ఒక నీలిరంగు అంబాసిడర్ కారు ఆ కాంపౌండ్‌లోకి ప్రవేశించింది.

విచిత్రం యేమిటంటే శ్రావణ్ కుమార్ ఆ క్షణం నుండీ ఎవరికీ మరి కనిపించలేదు. మంత్రం వేసినట్లు మాయమయ్యాడతను.

2

“ఔర్ ఏక్ ఛా ...”

రాంకుమార్ వంక విచిత్రంగా చూశాడా సర్వర్. అప్పటికి యెనిమిది కప్పుల ‘టీ’ని సర్వ్ చేశాడతడు.

రాత్రి ఒంటిగంట ప్రాంతంలో ఆ హోటల్‌లో అడుగు పెట్టాడా పెద్దమనిషి. అప్పటినుండి అరగంట కో కప్పు చొప్పున టీలు త్రాగుతూ అలా.... ఆ సీటులోనే కూర్చున్నాడు.

అర్ధరాత్రివరకూ పేకాడి, జేబులు ఖాళీ అయ్యాక, భార్య నోటికి జడిసి ఇంటికి వెళ్ళలేక తెల్లవార్లూ టీ బంకుల్లోనే కాలం గడిపేసే మధ్యతరగతి మనిషిలా కనిపించడం లేదతడు.

‘మరి....ఎందుకోసం అతడు ఊరికినే అలా కూర్చున్నట్లు?’ అదే ఎంతగా ఆలోచించినా ఆ సర్వర్‌కు అంతుబట్టని విషయం.

సర్వర్ అనుకున్నట్లుగా ఆ పెద్దమనిషి అక్కడ ఊరికినే కూర్చోలేదు. ఆ టీ బంక్ యెదురుగా వున్న శ్రావణ్ కుమార్ యింటిని వేయికళ్ళతో వాచ్ చేస్తున్నాడతడు.

డిఫెన్స్ మినిస్ట్రీ ఆఫీసుకు గూర్ఖాగా నియమింపబడ్డ తమ జూనియర్ యేజెంట్ హత్య కావింపబడ్డాడన్న విషయం వెంటనే సి.బి.ఐ. చీఫ్ కరుణాకర్‌కు తెలియ

జేయబడింది. అతడా కేసును రాంకుమార్ కు అప్ప జెప్పాడు.

'యోగాశ్రమం', 'మరణభీతి' కేసులను రాంకుమార్ హాండిల్ చేసిన విధానం అతడికి యెంతో నచ్చింది. అందుకే దేశరత్నకు సంబంధించిన ఈ అతిముఖ్యమైన కేసుకూడా రాంకుమార్ కే అప్పజెప్పాడతడు.

రాంకుమార్ కాలాన్ని వృథాపరిచే మనిషి కాడు. స్కాట్ లాండ్ యార్డ్ లో ప్రత్యేక శిక్షణ పొందిన వ్యక్తి అతడు.

"నీవు వృథాపరిచే ప్రతి నిమిషమూ, హంతకుడికి నీ నుండి దూరంగా తప్పించుకోవడానికే ఉపయోగపడు తుంది" అన్న పాఠాన్ని అతడెప్పుడూ మరచిపోలేదు.

ఆ రోజు రాత్రే అతడు శ్రావణ్ కుమార్ ఇంటిని ఒక్క అంగుళంకూడా వదలకుండా క్షుణ్ణంగా పరిశో ధించాడు కాని.... ఆ ఇంటిలో అతడికి అనుమానించ దగ్గ వివరాలేమీ లభించలేదు.

శ్రావణ్ కుమార్ విదేశీయుల ఇన్ ఫార్మర్ అయి వుండినట్లయితే.... అతడు విలాసవంతమైన జీవితం గడు పుతూ ఉండాలి. కాని అతడి యిల్లు, ఫర్నిచర్, మిగిలిన వస్తువులు అన్నీ అతడు సామాన్యమైన జీవితాన్ని గడుపు తున్నట్లు ఋజువు చేస్తున్నాయి.

అతని పర్సనల్ ఫైల్ .... అతడు చాలా నిజాయితీగల వ్యక్తిగా చూపెడుతూంది. అతని బాహ్య జీవితం గురించి చేయబడ్డ ఎంక్వయిరీలోకూడా అతడు మంచి వ్యక్తి అనే తేలింది.

'మరి.... అంత హోదాగల ఆఫీసరు ఒక దేశద్రోహిగా యెలా మారాడు?' అదే అంతుపట్టడం లేదు

రాంకుమార్ కు.

తనకు ఆ ఎసైన్ మెంట్ ను అప్పగిస్తూ తమ చీఫ్ కరుణాకర్ తనతో అన్న మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి అతడికి.

"రాంకుమార్ మన రక్షణ రహస్యాలను సంపాదించడానికి యెవరో పెద్ద పథకమే వేసారు. వారికి యెవరో విదేశీయుల అండదండలు ఉండివుంటాయన్నది నేకెడ్ ఫాక్ట్. శ్రావణ్ కుమార్ కేవలం ఆ సాలె గూడులో చిక్కుకున్న పురుగులాంటివాడు.

"ఎనీ హౌ.... శ్రావణ్ కుమార్ నోరువిప్పి.... అతనికి తెలిసిన రహస్యాలను వారికి అందచేయకముందే మనం అతడిని ట్రేస్ చేయాలి.

"ఐ వాంట్ హిమ్ అలైవ్ ఆర్ డెడ్."

రాత్రి ఒంటిగంటనుండి శ్రావణ్ కుమార్ కోసం అతని ఇంటి ఎదురుగా వున్న టీ బంక్ లో మాటువేసి వున్నాడు రాంకుమార్. కాని అతడు ఊహించినట్లుగా శ్రావణ్ కుమార్ ఆ రాత్రి యింటికి రాలేదు.

ఉదయం ఆరుగంటల ప్రాంతంలో ఆ టీ బంక్ ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు ఒక రాజస్తానీ బేహారీ. పెద్ద గోనె పట్టాను పరచి దానిమీద నాణేలను కంతుల వారీగా కుప్పలు పోసాడు. మారకానికి చిల్లరనిచ్చే దళారీ వ్యాపారి అతడు.

అయితే అతడు వ్యాపారి కాదని, తనను రిలీవ్ చేయడానికి వచ్చిన మరో సి.ఐ.బి. ఇన్ స్పెక్టర్ సిన్హా అని రాంకుమార్ కు తెలుసు. బద్ధకంగా వళ్ళు విరుచుకుంటూ హోటల్ బయటకు నడిచాడతడు,

"పని అంటే ప్రాణం పెట్టే మనిషి శ్రావణ్ కుమార్. కాని బొంబాయి వెళ్ళి వచ్చినప్పటినుండి ఎందుకో కాస్త డల్ గా ఉన్నట్లు అనిపించాడు. రెండు, మూడుసార్లు తలనొప్పి వస్తూందని శెలవుకూడా తీసుకొని యింటికి వెళ్ళిపోయాడు.

"బట్ జస్టు ఐ కాంట్ బిలీవ్ ఇట్. అతడే ఈ పని చేసాడంటే ముఖ్యంగా ఓ వాళ్ళ....నో...."

బాధగా తల విదిలించాడు డిఫెన్స్ మినిస్ట్రి డైరెక్టర్. అతని యెదురుగానున్న కుర్చీలో కూర్చుని, అతడు ఆఫర్ చేసిన గ్రేప్ జ్యూస్‌ను చప్పరిస్తూ, ఆయన చెబుతున్నదంతా శ్రద్ధగా ఆలకిస్తున్నాడు రాంకుమార్.

"అతడు బొంబాయి వెళ్ళింది జాతీయ క్రీడలలో పాల్గొనటానికి కదూ!"

అవునన్నట్లు తలాడించాడు డైరెక్టర్.

"ఎనీ స్పెషల్ ఇన్‌వాల్వ్‌మెంట్ ఇన్ హిజ్ ట్రిప్?"

"అంటే."

"బొంబాయి వెళ్ళి వచ్చినప్పటినుండి అతనిలో ఏదో మార్పు కన్పించిందని అన్నారు మీరు. అఫ్‌కోర్స్ ఇట్ మే బి ఎ నెగ్లిజబుల్ చేంజ్. కాని, ఈ పరిస్థితులలో యే చిన్న ఆధారాన్నికూడా మనం వదులుకోలేము కదా. సో....శ్రావణ్ కుమార్ బొంబాయి ట్రిప్ లోనే ఏదో విశేషం ఉండివుండాలి. దట్ యు హేవ్ టు ఫైండ్."

"నాకు తెలిసినంతవరకూ ఆ ట్రిప్ లో అనుమానించదగ్గ విశేషమేమీ లేదనుకుంటాను. కాకుంటే అతడి కాలికి యేక్సిడెంట్ జరగడంచేత, మిగిలిన క్రీడాకారు

ఆతో వెంటనే తిరిగి రాలేకపోయాడు."

"శ్రావణ్ కుమార్ కు యాక్సిడెంట్ జరిగిందా?" ఆత్రంగా అడిగాడు రాంకుమార్.

అతడా విషయంపట్ల యెందుకంత ఆసక్తి చూపిస్తున్నాడో అర్థంకాలేదు ఆ డైరెక్టర్ కు.

"జాతీయ క్రీడలు పూర్తి అయినాక, తోటి క్రీడాకారులతో కలసి బొంబాయి నగరాన్ని చూడటానికి వెళ్లాడు శ్రావణ్ కుమార్. విక్టోరియా టెర్మినస్ దగ్గర షాపింగ్ పూర్తిచేసుకొని రోడ్డును క్రాస్ చేయబోతున్న శ్రావణ్ కుమార్ ను ఒక కారు ఢీకొంది.

పార్కింగ్ చేయబడ్డ కారును రివర్స్ చేస్తూ వెనుకనున్న శ్రావణ్ కుమార్ ను గుద్దేసాడు డ్రయివర్. అతడి మోకాలికి కారు బంపర్ బలంగా తగిలింది. ఆ కారులోని వారే పాపం శ్రావణ్ కుమార్ ను దగ్గరలో వున్న నర్సింగ్ హోమ్ లో జాయిన్ చేయించారు. వారంరోజులపాటు అందులోనే ఉన్నాడతడు.

ఆఫ్ కోర్స్....తరువాత ఆ నర్సింగ్ హోమ్ బిల్స్ ను మేమే పే చేసామనుకోండి."

"ఆ నర్సింగ్ హోమ్ ఎడ్రస్ చెబుతారా?" అన్నాడు రాంకుమార్.

"ఒక్క నిమిషం" అంటూ ఇంటర్ కమ్ లో తన పి.ఎ.ను పిలిచాడతడు. పి.ఎ. ఆ గదిలోనికి వచ్చాడు.

"ఈయనకు....బొంబాయిలో శ్రావణ్ కుమార్ ....
ట్రీట్ మెంట్ పొందిన నర్సింగ్ హోమ్ అడ్రస్ ఇవ్వండి.
మిస్టర్ రాంకుమార్ హి డూజ్ యువర్ ఫేవర్."

చిరునవ్వుతో రాంకుమార్ కు వీడ్కోలునిస్తూ అన్నాడతడు. పి.ఎ. వెనుకగా ఆ రూమ్ బయటకు నడిచాడు

రాంకుమార్.

పి.ఎ. అందించిన మెడికల్ రిపోర్టును చదివాడు. మోకాలికి దెబ్బతగలటంవలన వారంరోజులపాటు ఇన్ పేషంటుగా ఆ నర్సింగ్ హోమ్‌లో అడ్మిట్ చేయబడినట్లు వుంది ఆ రిపోర్ట్. ఆ నర్సింగ్ హోమ్ పేరు.... అడ్రస్ డైరీలో వ్రాసుకున్నాడు. డైరీని క్లోజ్ చేయబోతూ మరోసారి ఆ పేర్లను చదివాడతడు.

డాక్టర్....జీవన్
గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్,
విక్టోరియా టెర్మినస్,
బొంబాయి.

4

గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్....

రాత్రి పదిగంటలు దాటకముందే ఆ నర్సింగ్ హోమ్‌ను నిశ్శబ్దం ఆవహించింది. వార్డులలోని పేషెంట్లందరూ ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నారు.

బెడ్ నెంబరు టెన్ మీద పడుకున్న గులాబ్‌సింగ్ అసహనంగా కదిలాడు. మెల్లగా కనులు విప్పాడు. కనురెప్పల మాటునుండి ఆ వార్డులోని పేషెంట్స్‌ను ఒక్కసారి పరికించి చూసాడు.

తను ఒక్కడుతప్ప మిగిలినవారంతా గాఢనిద్రలో మునిగిపోయి ఉన్నారు. వారిది సహజ నిద్రలాలేదు. ఏదో మత్తుమందు ఇచ్చినవారిలా మొద్దుల్లా పడి వున్నారు వారు.

ఆ రోజు రాత్రి ఎనిమిదీ, తొమ్మిది మధ్య పాలతో పాటు ఒక ఎర్రరంగు కాప్స్యూల్ యిచ్చింది నర్స్. పేషెంట్లందరూ ఆ కాప్స్యూల్‌ను వేసుకున్నారు. ఒక్క

గులాబ్ సింగ్ మాత్రం దానిని జేబులో వేసుకొని పట్టి పాలు త్రాగాడు.

రోగులకు సాధారణంగా నిద్రపట్టదు. అలాంటిది రాత్రి పదిగంటలు దాటకముందే పేషెంట్స్ అందరూ మత్తుగా నిద్రపోతున్నారంటే, అది తప్పక ఆ కాప్స్యూల్ ప్రభావమే అయివుంటుంది అనుకున్నాడతడు.

గులాబ్ సింగ్ ఇండియన్ ఎయిర్ లైన్స్‌లో కస్టమ్స్ విభాగంలో పనిచేస్తున్నాడు. స్పెషల్ వార్డులో అప్పుడప్పుడు నొప్పి వస్తూందని .. ఇన్ పేషెంటుగా ఆ గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్‌లో ఎడ్మిట్ అయ్యాడతడు.

నర్సింగ్ హోం అంతా కలియతిరుగుతూ, సరదాగా నవ్వుతూ కబుర్లు చెప్పే గులాబ్ సింగ్, ఎడ్మిట్ అయి ఇరవై నాలుగు గంటలు కాకముందే అందరికీ పరిచయస్తుడై పోయాడు.

వార్డులలోని ప్రతి పేషెంట్ వివరాలు యెంతో శ్రద్ధగా అడిగి తెలుసుకుంటాడు. ఆ నర్సింగ్ హోమ్‌లోని ప్రతి విభాగానికి వెళ్ళి, ఆ వివరాలను ఎంతో శ్రద్ధగా ఆలకిస్తాడు అతడు.

క్రొత్త విషయాలను నేర్చుకోవడంపట్ల కొద్దిమంది అలాంటి ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధను చూపిస్తుంటారు. బహుశా గులాబ్ సింగ్ కూడా ఆ తరహా వ్యక్తి అయివుంటాడని భావించారు ఆ నర్సింగ్ హోమ్ సిబ్బంది.

• * •

గులాబ్ సింగ్ ఆ నర్సింగ్ హోమ్‌లో ఎడ్మిట్ అయి అది నాల్గవ రోజు. ప్రతి రోజూ ఉదయం, సాయంత్రం డాక్టర్ జీవన్ వార్డులకు రౌండ్స్‌కు వచ్చి, ఒక్కొక్క పేషెంట్‌ను పరీక్షించి వెళ్తుంటారు.

ఈ వాళ్ళు రోజుల్లో గులాబ్ సింగ్‌ను ఆకర్షించిన ఒక ప్రత్యేక విషయం వుంది అది:

జీవం కోల్పోయినట్లు గాజుగోళీల్లా మారుతున్న పేషెంట్స్ కళ్ళు. వారు శారీరకంగా బాగానే ఉంటున్నారు. వారి శారీరక రుగ్మతలుకూడా నూటికి నూరుపాళ్ళు తగ్గుతున్నట్లే కన్పిస్తుంది. కాని వారి కళ్ళు మాత్రం మానసిక స్థైర్యం కోల్పోయిన వారిలాగ నిర్జీవంగా వున్నాయి.

అయితే ఆ విషయాన్ని యింతో ప్రత్యేకంగా గమనిస్తే తప్ప యెవరూ పోల్చలేరు.

ఏదో తెలియని అనుమానం గులాబ్ సింగ్ మనసును పట్టి పీడించసాగింది.

ఆ రోజు ఉదయం నుండీ అతడికి ఆహారం యేమీ యివ్వబడలేదు. ఉదయం, మధ్యాహ్నం, రాత్రి.... ఒక్కొక్కటి చొప్పున ఆ రెడ్ కాప్సూల్స్ మాత్రం... కాస్త గ్లూకోజ్ నీళ్ళతో అతడికి యివ్వబడ్డాయి. అయితే అతడా కాప్సూల్స్‌ను వేసుకోలేదు. కేవలం గ్లూకోజ్ మాత్రం త్రాగాడు.

ఆ రోజు రాత్రి తన స్పెషల్ కార్డుకు ప్రత్యేకమైన షాక్ ట్రీట్‌మెంట్‌ను యివ్వబోతున్నట్లు డాక్టర్ జీవన్ చెప్పారతనితో.

ఏదైనా ఆపరేషన్ ముందు పేషెంట్స్‌కు ఆహారం యివ్వకపోవడం అన్నది సర్వసాధారణమైన విషయం. కాని మత్తుతో నిద్రింపజేసే ఆ కాప్సూల్స్‌ను తనకెందుకిచ్చారో అర్థంకాలేదతడికి. అదీ ఒక్క రోజులో అలాంటివి మూడు కాప్సూల్స్

ఆహారంలేని నిస్త్రాణతలో తను ఆ క్యాప్స్యూల్స్‌ను వేసుకొని వుంటే ఆ మత్తులో తను పూర్తిగా తెలివి తప్పి పడివుండేవాడు. తనకు తెలివి తప్పించడమే వారి ఉద్దేశమయితే హాయిగా ఏ పెథిడిన్ లాంటి మత్తు ఇంజక్షనో యివ్వొచ్చుకదా.... ఈ క్యాప్స్యూల్సే ఎందుకు వాడినట్లు?

అప్పుడు జీవంలేని కళ్ళతో ఉన్న మిగిలిన పేషెంట్లు ముఖాలు అతడి కన్నులముందు మెదిలాయి. సో....! మనసును బలహీనపరిచి, మనిషిని ఒక విధమైన 'కోమా'లాంటి స్థితికి తీసుకు వెళ్ళగలిగే యేదో రసాయనం ఆ క్యాప్స్యూల్స్‌లో కలపబడి వుండాలి.

అదే నిజమయితే పేషెంట్స్‌ను 'కోమా' స్థితిలోనికి తీసుకొని వెళ్ళి డాక్టర్ జీవన్ వారిని యేవిధంగా ట్రీట్ చేద్దామనుకుంటున్నాడు?

ఆ రహస్యం తేలాలంటే తను మత్తులో వున్నట్లు నటించక తప్పదు—అనుకున్నాడు గులాబ్‌సింగ్. ఆ నిశ్చయానికి వచ్చాక అతడు కళ్ళు మూసుకొని, శరీర అవయవాలను రిలాక్స్‌గా వుంచి వెల్లకిలా పడుకున్నాడు.

రాత్రి పదిన్నర ప్రాంతంలో అతడి బెడ్ దగ్గరకు వచ్చారు ముగ్గురు వార్డు బోయ్స్. గులాబ్‌సింగ్ శరీరాన్ని ఎత్తిపట్టుకొని స్ట్రెచర్స్‌మీద మోసుకుంటూ వార్డు బయటకు నడిచారు.

ఆ నర్సింగ్ హోమ్ కాంపౌండ్‌లో ఆపబడి వుంది ఒక తెల్లని అంబులెన్స్ వాన్. గులాబ్‌సింగ్‌ను ఆ వాన్‌లో చేర్చాక వాన్ తలుపులు వేసేశారు.

ఆ వాన్‌లో రాక్స్‌లా అమర్చబడి ఉన్న స్టాండ్స్ ఆపైవరసలో పెట్టబడి వున్నారు మరో ముగ్గురు పేషెంట్స్. గులాబ్‌సింగ్‌తో సహా ఆ నలుగురి శరీరాలు వాన్ కదు

పులకు సైతం కదలకుండా ఆ రాక్స్‌కు గట్టిగా బంధింప బడి వున్నాయి.

ఆ వార్డు బోయ్స్‌లో ఒక్కరు మాత్రం వాన్ ముందు సీటులో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. మరుక్షణం ఆ వేన్ నర్సింగ్ హోమ్ గేటుగుండా బయటకు దూసుకుపోయింది.

'ఇదేదో తాను ఊహించిన దానికన్నా ప్రమాదకర మైన విషయంగా' తోచింది గులాబ్ సింగ్‌కు.

కోటిలో తల దూర్చాక రోకలి పోటుకు భయపడే మన తత్వం కాదు అతడిది. కానున్నది కాకమానదని అతడు హాయిగా గుండెలమీద చేయివేసుకొని నిద్ర పోయాడు.

బొంబాయినుంచి పూనాకు వెళ్ళే మార్గంలో దక్షిణ దిక్కుగా వున్న రోడ్డుగుండా ప్రయాణించసాగింది ఆ వాన్. ఆ దిక్కులో వున్నది అలిబాగ్ అనే చిన్న టౌన్. అయితే ఆ వాన్ వెళ్తున్నది ఆ పట్టణంవైపు కాదు. సముద్ర తీరంలో ఆ టౌన్‌కు నలభైమైళ్ళ దూరంలో వ్యాపించి వున్న చిట్టడివివైపు.

5

అలిబాగ్ ఎస్టేట్స్‌గా పిలవబడే అటవీ ప్రాంతమది. యేపుగా, ఎత్తుగా, వత్తుగా పెరిగిన వృక్షాల మధ్య కట్టబడి వుందొక అధునాతన భవనం. సముద్రపు ఒడ్డున వున్న ఆ భవంతి డాక్టర్ జీవన్‌ది.

రాత్రి పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో ఆ ఆంబులెన్స్ వాన్ ఆ భవంతి ముందు ఆగింది. తెల్లని యూనిఫారంలు ధరించిన ఎనిమిదిమంది వ్యక్తులు ఆ భవనంనుండి బయటకు వచ్చారు. స్ట్రెచర్స్‌మీద పడుకుని ఉన్న పేషెంట్స్‌ను మోసుకుంటూ ఆ భవనంలోనికి తీసుకొని వెళ్ళారు.

విశాలమైన హాలులో ప్రవేశించారు వారు. ఆ హాలులోనుండి బయటకు వెళ్ళడానికి ఒకే ఒక మార్గం వుంది. ఆ ద్వారానికి ఇరువైపులా రైఫిల్స్ పట్టుకొని ఉన్న ఇద్దరు గార్డ్స్ కావలికాస్తున్నారు. ఆ పేషెంట్లకు సంబంధించిన డాక్యుమెంట్స్‌ను చూసి, సాటిస్‌ఫై అయ్యాక మాత్రమే వారిని హాలులోకి వదిలారు వారు.

హాలుకు ఒక మూలనున్న లిఫ్ట్ దగ్గరకు వెళ్ళారువారు. అది ఒక పెద్ద గది అంత వుంది. ఆ లిఫ్ట్‌లోకూడా స్ట్రెచర్స్ మీదనున్న పేషెంట్స్‌ను వుంచడానికి రాక్స్ వున్నాయి.

పేషెంట్స్‌ను స్ట్రెచర్స్‌తోసహా ఆ రాక్స్‌లో ఇన్‌సర్టుచేశాక ఆ లిఫ్ట్ బటన్ నొక్కాడొక వ్యక్తి. లిఫ్ట్ మెల్లగా పైకి కదలసాగింది.

ఆ ఏర్పాట్లన్నింటినీ ఓ.రకంటితో గమనిస్తున్నాడు గులాబ్‌సింగ్. ఇది యేదో పెద్ద విషవలయంలా వుంది— అనుకున్నాడతడు.

లిఫ్ట్ మూడవ అంతస్తులో ఆగింది. పేషెంట్స్‌ను మోసుకుంటూ వెళ్ళి ఒక విశాలమైన వార్డులో పడుకోబెట్టారా వ్యక్తులు అప్పటికే ఆ వార్డులోని బెడ్‌లమీద కొందరు పేషెంట్స్ పడుకొని వున్నారు.

సరిగ్గా పది నిమిషాల తరువాత ఆ వార్డులోనికి ప్రవేశించాడు డాక్టర్ జీవన్. అతని వెనుకే చేతిలో ఒక రెడ్ ఫైలును పట్టుకుని వచ్చాడు మరో యువకుడు. అతడు సతీష్ అగర్వాల్. డాక్టరుకు పర్సనల్ అసిస్టెంట్ అతడు.

క్రొత్తగా అడ్మిట్ కాబడిన ఆ నలుగురు పేషెంట్స్‌నూ తన ఫైలులోని వివరాలతో సరిపోల్చి చూసుకున్నా

డతడు.

"రేపు ఉదయం ఆరుగంటల తిరువాత వీరికి తెలివి వస్తుంది అగర్వాల్. రేపు కూడా పూట కొక్క కాప్సూల్స్ చొప్పున వీరికి ఈ రోజు యిచ్చిన డోసే కంటిన్యూ చేయండి. రేపు రాత్రి వీళ్ళ ఆపరేషన్ టేకప్ చేద్దాం."

చక చకా ఆ వార్డులో నుండి బయటకు నడుస్తూ అన్నాడు డాక్టర్ జీవన్. సతీష్ అగర్వాల్ అతడిని అనుసరించాడు.

వారు వెళ్ళిన పదినిమిషాల వరకూ అలా మంచంమీద కదలకుండా పడుకుని నిద్ర నటించాడు గులాబ్ సింగ్. తరువాత మెల్లగా కళ్ళు తెరిచాడు. మొద్దులా నిద్ర పోతున్న పేషెంట్స్ తప్ప ఆ వార్డులో మరెవరూ కనిపించలేదతడికి. మెల్లగా మంచం దిగాడతడు.

చుట్టూ ఒకసారి చూసి, కారిడర్ లోనికి నడిచాడతడు.

ఆ భవనంలో అది చివరి అంతస్థు. కారిడర్ చివర నున్న మెట్లగుండా క్రిందకు దిగాడు అతడు.

అది రెండవ అంతస్థు.

ముమ్మూర్తులా మూడవ అంతస్థులాగానే వుంది అది. కాకుంటే పేషెంట్స్ వుంచబడ్డ ఈ వార్డు కాస్త చిన్నది.

పేషెంట్స్ కూడా యెక్కువమంది లేరు. వారి బెడ్స్ ప్రక్కన ఐరన్ స్టాండ్స్ కు గ్లూకోజ్ బాటిల్స్ తగిలింపబడి వున్నాయి. పేషెంట్స్ శరీరాలకు తగిలింపబడివున్న రబ్బరు ట్యూబులగుండా బొట్లు బొట్లుగా ఆ గ్లూకోజ్ ద్రవం వారి శరీరాలలోనికి ప్రవహిస్తూంది.

ఆ వార్డుకు ఆనుకొని వుంది చిన్న రూమ్. మల్లెపూవు లాంటి తెల్లని దుస్తులు ధరించిన ఒక నర్స్ ఆ గదిలో కూర్చుని యేదో ఇంగ్లీషు నవల చదువుకుంటోంది. అడుగుల చప్పుడు కాకుండా ఆ వార్డును దాటి ముందుకు నడిచాడు.

వార్డుకు ఆనుకొని వుంది ఒక హాలులాంటి విశాలమైన పెద్ద గది. విచిత్రమేమిటంటే దానికి కిటికీలు గాని, వెంటిలేటర్స్ గాని లేవు. కారిడర్ చివరి భాగంలో మాత్రం ఆ గదికి ఒకే ఒక తలుపు వుంది.

ఆ తలుపు ప్రక్కనున్న స్టూల్ పై కూర్చుని కునికిపాట్లు పడుతున్నాడొక వార్డుబోయ్.

వార్డుల దగ్గర కనిపించని వార్డుబోయ్ ఆ గది ముందు ఎందుకున్నట్లు? అతడు ఆ గదికి కావలి కాస్తున్నాడా? కాపాలా వుంచాల్సిన విశేషం ఆ గదిలో యేముంది?

ఒక్కసారిగా ఎన్నో అనుమానాలు ఉద్భవించాయి గులాబ్‌సింగ్ మనసులో.

అతడు పిల్లిలా అడుగులు వేస్తూ ఆ గార్డు వెనుకకు చేరుకున్నాడు. అరచేతిని కత్తిలా బిగించి బలంగా ఆ గార్డు మెడపై కొట్టాడు. జూడోలో ఎంతో ప్రావీణ్యం వున్నవారు వుపయోగించే టెక్నిక్ అది.

కంఠనాళాలపై కొట్టబడిన ఆ దెబ్బవలన మెదడుకు జరిగే రక్తప్రసరణం ఆగిపోవడంతో ఆ వార్డుబోయ్ స్పృహతప్పి పడిపోయాడు. అతడికి తెలివి వచ్చేసరికి మరో ఆయిదారు గంటలు పడుతుంది.

నెమ్మదిగా తలుపు త్రోశాడతడు. అర నిమిషం పాటు అక్కడే నిలుచుండిపోయాడు. ఒక్కొక్క సెకను భారంగా దొర్లుతున్నట్లనిపిస్తోంది అతడికి.

ఆ గదిలో యెవరైనా వుండినట్లయితే, తలుపు త్రోసి కూడా యెవరూ గదిలోకి రాకపోవడంతో వాకి అనుమానం వచ్చితీరుతుంది. ఏం జరిగిందో చూడటానికి ఎవరో ఒకరు బయటకు వస్తారు.

ఆ ఆలోచనతోనే అతడు మరో నిముషం పాటు వెయిట్ చేశాడు. కాని అతని అంచనా తప్పయింది. ఆ గదిలో నుండి ఎవరూ బయటకు రాలేదు.

'అంటే ఆ గదిలో ఎవరూ లేరా?'

ఆశ్చర్యంతో అతని నొసలు ముడివడింది. ఇంక తాత్సారం చేయలేక మొండిధైర్యంతో ఆ గదిలోనికి అడుగు పెట్టాడతడు.

అంతే!

ఆ గదిలోని దృశ్యం అతడిని నిశ్చేష్టుణ్ని చేసింది.

6

సరిగ్గా పన్నెండు గంటల క్రితం....

న్యూఢిల్లీ ...కన్నాట్ ప్లేస్‌లో....

అంతర్జాతీయ వాణిజ్య ప్రదర్శన ప్రారంభోత్సవ సందర్భంగా ఆ ప్రాంతమంతా యెంతో హడావుడిగా వుంది. భారత దేశంతో తమ వాణిజ్య సంబంధాలను పెంపొందించుకోవాలని తహ తహ లాడుతున్న యెన్నో మిత్ర దేశాలు తమ వాణిజ్య బృందాలను ఆ ప్రదర్శనలో పాల్గొనడం కోసం పంపాయి.

ఎంతో ప్రతిష్ఠాకరమైన ఆ ప్రదర్శనను భారత రాష్ట్రపతి ప్రారంభిస్తున్నారు. నిలువెత్తు పూలదండలు, పెద్ద పెద్ద బొకేలను పట్టుకొని నిర్వాహకులు రాష్ట్రపతి రాక కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు.

అంగరక్షకుల వాహనాలు చుట్టూ కవర్ చేస్తుంటే

పెద్ద పడవలాంటి కారులో రాష్ట్రపతి హుందాగా దిగారు. రాష్ట్రపతి రిబ్బన్ కత్తిరించారు. చప్పట్లు, హర్ష ధ్వానాలతో ఆ ప్రదేశమంతా మార్మోగిపోయింది.

రాష్ట్రపతిని వేదికమీదకు ఆహ్వానించాడు ఆ ఉత్సవ కన్వీనర్. రాష్ట్రపతి వెనుక అతడి అంగరక్షకు లిద్దరూ నిలబడి వున్నారు. వేదికకు ఒక మూల ఢిల్లీ అడిషనల్ డి.ఎస్.పి. నిలబడి వున్నాడు. ఆ ఉత్సవ నిర్వాహణలో భద్రతా యేర్పాట్లను పర్యవేక్షిస్తున్నా డతడు.

మామూలు ఫార్మాలిటీస్ తరువాత, రాష్ట్రపతి ఉపన్యసించడానికి లేచారు. ఒక్కసారిగా కొన్ని వందల కెమేరాలు క్లిక్కు మన్నాయి. ఆహుతులు నిశ్శబ్దంగా రాష్ట్రపతి యేం చెబుతారా అని చూస్తున్నారు.

రాష్ట్రపతి అంగరక్షకులు మాత్రం నలుదిక్కులూ చాలా జాగ్రత్తగా చూస్తున్నారు వారి కుడిచేతులు వారి నడుములకున్న రివాల్వర్స్ పైనే వున్నాయి.

అంతవరకూ ప్రశాంతంగావున్న అడిషనల్ డి.ఎస్.పి. ముఖం వికృతంగా మారసాగింది. అతడి కళ్ళు నిస్తేజంగా వున్నాయి. అతని అవయవాలు యాంత్రికంగా కదల సాగాయి.

నడుముకున్న హోల్‌స్టర్‌లో నుండి రివాల్వర్ పైకి తీశాడతడు. మూడడుగులు ముందుకు వేశాడు. ఇప్పుడు సరిగ్గా రాష్ట్రపతికి ఎదురుగా వున్నాడతడు. సూటిగా రివాల్వర్‌ను రాష్ట్రపతి గుండెలకు గురిపెట్టాడతడు.

సరిగ్గా అదే క్షణంలో గమనించాడు రాష్ట్రపతి అంగరక్షకుల్లో ఒకడు.

అంతే! మెరుపుకన్నా వేగంతో రియాక్ట్ అయ్యాడతడు. క్షణంలో వెయ్యోవంతులో అతడి చేతిలో రివా

ల్వార్ ప్రత్యక్షమయింది. అది రిలీజ్ చేసిన గుండు డి.ఎస్.పి. చేతిలో నుండి దూసుకుపోయింది. అతడి చేతి లోని రివాల్వార్ క్రింద పడిపోయింది.

మరుక్షణం రాష్ట్రపతి స్పెషల్ ఫోర్స్ అతడిని బంధించారు. అంగరక్షకులు రక్షణకవచంలా చుట్టుముట్టి రాష్ట్రపతిని వేదిక నుండి బయటకు తీసుకువెళ్ళిపోయారు.

అపసవ్యంగా అంతమయిన ఆ ప్రారంభోత్సవాన్ని గురించి ఆలోచించటం లేదెవరూ. భద్రతా యేర్పాట్లు చూస్తున్న ఒక పోలీసు ఉన్నతాధికారే రాష్ట్రపతిని హత్య చేయడానికి ప్రయత్నించాడంటే వారికి నమ్మబుద్ధి వేయటం లేదు. కాని వారు ఆ సంఘటనను తమ కళ్ళారా చూశారు.

సామాన్య ప్రజలలోనే యింత కలవరాన్ని సృష్టించిన యీ సంఘటన మొత్తం ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్నే కుదిపేసింది.

సి.ఐ.బి. డైరెక్టర్ కరుణాకర్ హుటా హుటిన అక్కడికి పరిగెత్తుకొచ్చాడు.

ఈ హత్యాప్రయత్నం వెనుకనున్న కుట్రకు మూల కారకులెవరో కనుగొనడానికి ఇండియన్ సైఫరింగ్ అంతా రంగంలోకి దింపబడింది. కేవలం ఎనిమిది గంటలలో వివిధ ఏజెంట్లు తమ పరిశోధనా వివరాలను సి.బి.ఐ. డైరెక్టర్‌కు సబ్‌మిట్ చేశారు.

ఆ రిపోర్ట్స్ సారాంశమంతా పూర్తిగా చదివేసరికి తన ఒంటిమీద చీమలూ, జెర్రులూ ప్రాకుతున్నట్లని పించింది కరుణాకర్‌కు.

ఏదో తెలియని భయంతో అతని నుదుట చెమట పట్టింది.

7

పెద్ద పెద్ద పరిశ్రమలలో, ముడిసరుకులను ఒక ప్రదేశం నుండి మరో ప్రదేశానికి చేర వేయడానికి వినియోగించే కన్వేయర్ బెల్టులాగుంది ఆ గదిలోని వెడల్పాటి బెల్టు.

అయితే, ముట్టుకుంటే మాసిపోతుందా అన్నంత తెల్లగా, పరిశుభ్రంగా వుంది ఆ బెల్టు. చిన్న శబ్దం కూడా రాకుండా మెల్లగా కదులుతోంది అది.

దానిమీద శవాల్లా పడుకొని వున్నారు కొద్దిమంది వ్యక్తులు. వారి శరీరాలపై నూలుపోగైనా లేదు. విద్యుద్దీపకాంతిలో వారి నగ్నదేహాలు నిగనిగా మెరుస్తున్నాయి.

ఆ కన్వేయర్ బెల్టు నెమ్మదిగా కదులుతోంది. ఆ బెల్టు అంచుని ఆనుకుని ఉన్నట్లుగా ఎన్నో విచిత్రమైన యంత్రాలు బిగింపబడి వున్నాయి.

మొదటి యంత్రాన్ని సమీపించిన వెంటనే వరుసగా పడుకున్న వారిలోని మొదటి వ్యక్తి లేచి కూర్చున్నాడు.

అతని వీపుకు, తలకు స్టీల్ క్లాంప్స్ ఎటాచ్ చేయబడి ఉన్నాయి. కోమా స్థితిలో నున్న అతని శరీరం ఆ క్లాంప్స్ పుష్ చేయడంతో ఆటోమేటిక్‌గా లేచి కూర్చుంది. తల, మెడ, వెన్నుపామును చుట్టి వున్న ఆ స్టీల్ క్లాంప్స్ అతడి శరీరాన్ని కదలకుండా ఉంచుతున్నాయి. కన్వేయర్ బెల్టు కూడా కదలడం ఆగిపోయింది.

సరిగ్గా ఆ వ్యక్తి తలమీద నున్న యంత్రంలో నుండి బ్లేడు లాంటి పరికరం ఒకటి పైకి వచ్చింది. అతడి తల

వెనుక భాగంలో చతురస్రాకారంలో నాలుగంగుళాలం మేర నున్నగా షేవ్ చేసింది అది. బ్రష్ లాంటి మరో పరికరం షేవ్ చేయబడిన ఆ తల వెంట్రుకలను అతని తల నుండి తొలగించింది.

కన్వేయర్ బెల్టు మెల్లగా కదలడం ప్రారంభించింది. ఆ వ్యక్తి యింకా అలా కూర్చునే ఉన్నాడు.

అతడు రెండవ యంత్రాన్ని సమీపించేసరికి ఆ బెల్టు మళ్ళీ ఆగింది. ఆ యంత్రం నుండి యేదో ద్రవం పిచికారీ కొట్టినట్లు చిమ్ముతూ, అతని తలలో షేవ్ చేయబడ్డ భాగాన్ని శుభ్రం చేసింది. అదే సమయంలో ఆ వరుసలోని రెండవ వ్యక్తి తలవెంట్రుకలను మొదటి యంత్రం నున్నగా షేవ్ చేస్తోంది.

ఆ గదిలోని ఆధునిక ఎలక్ట్రానిక్ యంత్రాలను ఆటోమేటిక్ గా అవి నిర్వర్తిస్తున్న పనులను చూసేసరికి గులాబ్ సింగుకు మతిపోయింది. అతడు కళ్ళప్పగించి వింతగా చూడసాగాడు.

బెల్టుమీది మొదటి వ్యక్తి. మూడవ యంత్రాన్ని సమీపించాడు. ఆ యంత్రానికున్న గొట్టంలో నుండి ఊదారంగులో నున్న యేదో పొగ బుస బుస మంటూ వస్తోంది.

రెండవ యంత్రంలోనుండి వస్తున్న ద్రవం, హైడ్రోజన్ పెరాక్సైడ్ అయివుంటుందని ఊహించాడు గులాబ్ సింగ్, కాని ఆ పొగ యేమిటో అర్థంకాలేదతడికి.

హైడ్రోజన్ పెరాక్సైడ్ వలన అతని తలమీద యేర్పడ్డ తడిని కొన్ని సెకన్లలో ఆ పొగ ఆర్పేసింది.

మూడవ యంత్రాన్ని దాటిన వెంటనే, అతన్నంత

వరకూ పట్టివుంచిన స్టీల్ క్లాంప్స్ రిలాక్స్ అయ్యాయి. ఎవరో పట్టుకొని పడుకోబెట్టినట్లు అతడు ఆ బెల్టుపై వెనక్కి వాలిపోయాడు.

ఆ యంత్రం తరువాత ఒక గ్లాస్ చాంబర్ వుంది. దానికున్న ఒక గాజుపలక మెల్లగా ప్రక్కకు తప్పుకుంది. బెల్టు ముందు జరగటంతో ఆ వ్యక్తి గ్లాస్ చాంబర్ లోనికి ప్రవేశించాడు. వెంటనే ఆ గాజుపలక మూసుకుంది.

ఒక్కనిమిషంపాటు యేం చేయాలో తోచక అలాగే వుండిపోయాడు గులాబ్ సింగ్.

గ్లాస్ చాంబర్ లో యేం జరుగుతుందో తెలుసుకోవాలంటే తను ఆ చాంబర్ దగ్గరకు వెళ్ళాలి. ఇంతవరకూ తలుపుదగ్గరే నిలబడ్డాడు కాబట్టి, ఆ చాంబర్ లోనివారికి తను కనిపించలేదు. కాని తను దానిదగ్గరకు వెళ్ళిన మరుక్షణం ఆ చాంబర్ లోని వారికి తను స్పష్టంగా అగుపిస్తాడు.

'ఏం.... చేయాలి....?'

ఆలోచించడానికి కూడా అతడికి యెక్కువ వ్యవధి లేదు. 'బయట స్పృహతప్పి వున్న వార్డ్ బోయ్ ని ఎవరైనా గమనించక ముందే ఈ రహస్యమేమిటో తెల్సుకుని తను బయటపడాలి' అసహనంగా పెదవులు కొరుక్కున్నాడతడు.

తను అంతవరకూ ఎక్కడ తప్పుగా ఆలోచిస్తున్నాడో సరిగ్గా అప్పుడు తట్టింది అతడికి.

'అది గ్లాస్ చాంబర్ కాబట్టి. తను యిక్కడ నిలబడ్డా, అందులో యేముందో తనకు కనిపించాలి. కాని, ఊదారంగు పొగను రిలీజ్ చేస్తున్న యంత్రం, ఆ పొగ

తనకు అడ్డుగా ఉండటంచేత ఆ గ్లాస్ చాంబర్ లో యేముందో తనకు కనిపించటంలేదు.

అయితే అందులోని వ్యక్తులకు కూడా తను కనిపించకుండా ఆ యంత్రం, పొగ తనను కవర్ చేస్తున్నాయన్నమాట.

ఆ ఆలోచన స్ఫురించిన తరువాత అతడు మరి ఆలస్యం చేయలేదు. ఆ యంత్రం దగ్గరకు నడిచి, వాని వెనుక దాక్కొన్నాడు. ఇప్పుడతనికి ఆ గ్లాస్ చాంబర్ లోపలి భాగం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

నిజానికది గ్లాస్ చాంబర్ కాదు. ఆపరేషన్ థియేటర్. ఆపరేషన్ టేబిల్ దగ్గర డాక్టర్ జీవన్, అతడి అసిస్టెంట్ సతీష్ అగర్వాల్ నిలబడి వున్నారు.

రోగియొక్క తలమీద షేవ్ చేయబడ్డ భాగంలో యేదో ఆపరేషన్ చేస్తున్నాడు డాక్టర్ జీవన్. అతనికి కావలసిన పరికరాల నందిస్తూ సహాయపడుతున్నాడు అగర్వాల్.

వారు చేస్తున్న ఆపరేషన్ యేమిటో అర్థమయ్యేసరికి భయంతో అతడి వెన్నెముక జలదరించింది. అప్రయత్నంగా అతడి పెదవులు వీడి వచ్చిందొక మాట...

“సైకో.... సర్జరీ.....”

8

ఢిల్లీ అడిషనల్ డి.ఎస్.పి. శ్రీవాత్సవ యొక్క వివరాలున్న రిపోర్ట్సును మరోమారు చదివాడు కరుణాకర్, ది గ్రేట్ ఇండియన్ సి.బి.ఐ డైరెక్టర్.

పెన్ తీసుకొని ఆ రిపోర్ట్సులోని విషయాలను పాయింట్స్ లా వ్రాయసాగాడు.

1. డి.ఎస్.పి. శ్రీవాత్సవ నిజాయితీ గల ఆఫీసరు.

2. డబ్బు కోసం దేశానికి ద్రోహం తలపెట్టే మనిషి కాడు.
3. హత్యాప్రయత్నం విఫలమయ్యాక, తనను చుట్టు ముట్టిన రాష్ట్రపతి స్పెషల్ ఫోర్స్ మధ్య నుండి తప్పించుకోడానికి పెనుగులాడుతూ స్పృహతప్పి పోయాడు.
4. స్పృహవచ్చాక.... ఏమీ యెరుగనివాడిలా 'తనేమిటి రాష్ట్రపతిని హత్య చేయబోవడమేమిటి?' అంటూ అమాయకంగా ప్రశ్నిస్తున్నాడు.
5. ఎన్ని రకాలుగా ప్రశ్నించినా అతడు చెబుతున్న సమాధానం ఒక్కటే 'నాకేమీ తెలియదు.'
6. పోలీస్ ఇంటారాగేషన్ రూమ్‌లో రెండవసారి స్పృహతప్పి పడిపోయాడతడు.
7. ముఖం ఎర్రగా, వికృతంగా మారడం, కళ్ళు జీవం లేనట్లు గాజుగోళీల్లా అవటం, పిచ్చిచూపులు తప్పించుకోవడానికి పెనుగులాడటం స్పృహ తప్పిపోయే ముందు అతడిలో కనిపించిన లక్షణాలు యివి.
8. మిలటరీ హాస్పిటల్‌లో ఎడ్మిట్ చేయబడ్డాడతడు. అతని తలకు తీయబడ్డ ఎక్స్‌రే రిజల్ట్సు చూసేసరికి అతడి ప్రవర్తనలోని రహస్యం తెలిసిపోయింది.
9. అతడికి సైకో సర్జరీ చేయబడింది.
10. అతని తలకు ఆపరేట్ చేసి, ఎవరో అతడి మెదడులో కంట్రోలింగ్ ఎలక్ట్రోడ్స్ ఇన్‌సర్టు చేశారు.
11. మెంటల్ కంట్రోల్ డివైస్‌ను ఏక్టివేట్

చేయటం ద్వారా అతని మెదడులోని ఎలక్ట్రోడ్స్ ఉత్తేజితమై వారు చెప్పినట్లుగా మరబొమ్మలాగా చేస్తున్నాడతడు.

12. కంప్యూటర్ల సాయంతో రాబట్స్‌ను కంట్రోలు చేస్తూ తనకు కావాల్సిన పనులు చేయించుకుంటున్న మనిషి మేథాశక్తికి ఇది మరో మెట్టు. ఎక్కడో కంప్యూటర్ ముందు కూర్చుని ఈ ఎలక్ట్రోడ్స్ మెదడులో అమర్చబడ్డ వ్యక్తికి, ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్ పాస్ చేస్తే చాలు తూ.చా. తప్పకుండా అమలు జరుపుతాడతడు.

13. అయితే ఈ ఎలక్ట్రోడ్స్ అతని మెదడులో ఎవరు, ఎప్పుడు ఇన్‌సర్టు చేసినట్లు?

14. రెండు వారాల క్రితం తన బంధువుల పెళ్ళికి బొంబాయి వెళ్ళాడతడు. బాత్‌రూమ్‌లో కాలు జారి పడటంతో నడుం దగ్గర బెణికి. ట్రీట్‌మెంట్ కోసం గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్‌లో పదిరోజులపాటు ఉన్నాడతడు.

15. శ్రావణ్ కుమార్ కూడా గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్‌లో ట్రీట్‌మెంట్ చేయించుకున్నాకే.... ఆ హత్య చేశాడు అంటే ..అతడి మెదడులో కూడా ఎలక్ట్రోడ్స్ ఇన్‌సర్టు చేయబడ్డాయా?

16. అదే నిజమైతే....మనుషులను మరబొమ్మలుగా మార్చి, మారణహోమం సృష్టించాలనుకున్న ఆ రాక్షసుల స్థావరం 'గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్' అయి ఉంటుంది.

అంతవరకూ వ్రాసిన వివరాల వంక చూస్తూ తృప్తిగా తలాడించాడు కరుణాకర్.

కొన్ని గంటల తరువాత ఢిల్లీ పాలం విమానాశ్రయం నుండి బయలుదేరిందొక చార్టర్డ్ ప్లేన్. కరుణాకర్ తో పాటు ఇద్దరు సీనియర్ సి.బి.ఐ. ఆఫీసర్లు ఉన్నారు అందులో.

తన అనుమానాన్ని ధృవపరచుకోవడానికి గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్ మీదకు రైడింగ్ చేయడానికి వెళ్తున్నారా సి బి ఐ. ఆఫీసర్లు.

9

ఆ దృశ్యం చూశాక ఒక్క క్షణం కూడా అక్కడ నిలుచుని ఉండలేకపోయాడు గులాబ్ సింగ్.

ఆ భవనంలో తానుండటం ఎంత ప్రమాదకరమో అర్థం అయ్యేసరికి అతని నుదుట చెమటలు పట్టాయి. వెనువెంటనే ఆ గది బయటకు నడిచాడతడు. పిల్లిలా అడుగులు వేస్తూ వార్డును దాటే సమయంలో అప్రయత్నంగా వార్డులోనికి చూశాడు.

అప్పుడే తెలివి వచ్చినట్లు ఒక పేషెంట్ మెల్లగా కదులుతున్నాడు. ఆ పేషెంట్ ముఖం చూడగానే బ్రేకులు వేసినట్లు ఆగిపోయాయి అతడి కాళ్ళు.

ఆ పేషెంట్ యెవరో కాదు. అతడు....శ్రావణ్ కుమార్. చటుక్కున ఆ వార్డులోనికి ప్రవేశించాడతడు. శ్రావణ్ కుమార్ పడుకునివున్న బెడ్ ను సమీపించాడు. అతని శరీరంలోనికి గ్లూకోజ్ ద్రవాన్ని పంపుతున్న సన్నని రబ్బరుగొట్టాన్ని నెమ్మదిగా తొలగించాడు.

ఆ రబ్బరుగొట్టంగుండా చుక్కలుగా నేలకు రాలుతున్న ద్రవాన్ని చూసేసరికి అతని మనసులో యేదో అనుమానం ప్రవేశించింది.

ఆ ద్రవాన్ని కాస్త వేలితో తీసుకొని వాసన

చూశాడు అప్పుడర్థమయింది అతడికి ఆ ద్రవమేమిటో. మనిషిని మత్తులో పడేసే హైపో డెర్మిక్ ద్రవం అది. చాలా తక్కువ డోసేజ్‌లో డైల్యూట్ చేయబడిందది.

శ్రావణ్ కుమార్ మరి కాస్త తెలివిలోకి వచ్చాడు. అతడిని లేపి కూర్చుబెట్టాడు గులాబ్ సింగ్.

"మిస్టర్ శ్రావణ్ కుమార్! మనం తప్పించుకోడానికి ఇదే మంచి సమయం. కమాన్ లెట్స్ గో అవుటాఫ్ ది హెల్ హియర్."

గులాబ్ సింగ్ వంక బ్లాంక్ గా చూశాడతడు. శ్రావణ్ కుమార్ చేతిని పట్టుకుని రమ్మన్నట్లు లాగాడు. అతడు మెల్లగా లేచాడు. నిస్సత్తువుగా ముందుకు తూలిపోబోతున్న అతడిని పట్టుకొని నెమ్మదిగా ఆ వార్డులో నుండి బయటకు తీసుకొని వెళ్ళాడు.

వారి అదృష్టం—ఆ సమయంలో నర్స్ బాత్ రూం లోనికి వెళ్ళింది. సరిగ్గా వారు ఆ కారిడర్ చివరకు చేరుకొనే సమయానికి ఆమె బాత్ రూంలో నుండి బయటకు వచ్చింది. ఫ్లాస్కులో వున్న కాఫీని కప్పులో పోసుకొని త్రాగిందామె.

ఖాళీకప్పును టేబిల్ మీద వుంచి వార్డులో రౌండ్స్‌కు బయలు దేరిందామె.

• • •

కారిడర్ చివరకు చేరాక—ఒక్క క్షణం పాటు ఏం చేయాలని ఆలోచించాడు గులాబ్ సింగ్.

'మెట్లగుండా క్రింది అంతస్థుకు చేరినా, గార్డ్స్ కళ్ళుకప్పి మెయిన్ హాలు నుండి బయటకు వెళ్ళటం

అసాధ్యం. మరి....ఎలా తప్పించుకోవడం....?

కిటికీదగ్గర సాభిప్రాయంగా చూశాడు. జేబులోనుండి ఒక ట్యూబ్ లాంటిది తీశాడు. దాన్ని నొక్కేసరికి పేస్టు లాంటి ముద్ద పైకి వచ్చింది. అది శరీరంమీద పడకుండా ఆ ట్యూబ్ తోనే.... ఆ యినుప ఊచలకు రాశాడు.

బుస బుస మంటూ తెల్లని నురుగు వచ్చింది. ఒక నిమిషం తరువాత ఆ ఇనుప ఊచలను చేతితో లాగేసరికి అవి రెండు ముక్కల్లా ఊడి వచ్చేశాయి.

ఎంతో కఠినమైన లోహాలను సైతం క్షణంలో కరిగించగల కెమికల్ అది ఇండియన్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ రీసెర్చ్ అండ్ అనాలిసస్ వారిచే క్రొత్తగా కనిపెట్టబడింది.

శ్రావణ్ కుమార్‌ను ముందు పైకి ఎక్కించాక, తను కూడా కిటికీమీదకు చేరుకున్నాడు గులాబ్ సింగ్. కిటికీని ఆనుకుని ఉన్న నీటి పంపును చూడగానే అతడి కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి.

కాని మరుక్షణం అతనికి మరో అనుమానం వచ్చింది. శ్రావణ్ కుమార్ ఇంకా యేదో మగతలోనే వున్నాడు. నీటిపంపు పట్టుకొని క్రిందకు దిగగలడా అతడు? యేం చేయాలి?

ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు చిన్నగా తల పంకించాడు అతడు. కిటికీ కర్టెన్‌ను ఊడదీసి శ్రావణకుమార్‌ను తన వీపుకు గట్టిగా కట్టుకున్నాడు. నీటి పంపును పట్టుకుని మెల్లగా క్రిందకు జారసాగాడతడు.

• • •

ఒక్కొక్క బెడ్ మీదున్న పేషెంట్ ముఖంపై శ్ర

వంతమైన టార్చిలైట్ ను ఫోకస్ చేస్తూ....ఒక్కొక్క పేషెంట్ నూ చెక్ చేసుకుంటూ వెళ్తోంది నర్స్.

శ్రావణ్ కుమార్ పడుకునివుండే బెడ్ ను సమీపించిందామె టార్చిలైట్ వెలుగులో ఖాళీ బెడ్ ను చూసేసరికి నిర్ఘాంతపోయిందామె. కంగారుగా ఆ వార్డు నలుమూలలూ వెదికిందామె. ఒక పేషెంట్ తప్పించుకున్నాడని నిర్ధారణ చేసుకోవడానికి ఆమెకు కొన్ని నిముషాలు పట్టింది.

ఆత్రంగా క్రిందకు పరిగెత్తిందామె. ఒక పేషెంట్ తప్పించుకున్నాడన్న విషయాన్ని ఆ హాలులో నున్న గార్డ్సుకు తెలియజేసింది. ఆ కంగారులో ఊచలు పీకేయబడ్డ కిటికీని గమనించలేదు ఆమె.

ఆమె మాటలకు ఆశ్చర్యపోయారు గార్డ్సు. ఒక పేషెంట్. అదీ మత్తులో వున్నవాడు, తప్పించుకోవడమంటే....నో....ఇంపాజిబుల్. కాని, ఆమె ఖచ్చితంగా చెబుతూండటంతో మెయిన్ హాలుకున్న డోరును లాక్ చేసి, లిఫ్ట్ ను కూడా లాక్ చేసి, ఆ భవనాన్ని సెర్చ్ చేయడానికి బయలుదేరారు కొంతమంది గార్డ్సు.

ఇద్దరు గార్డ్సు మాత్రం రైఫిల్స్ పట్టుకుని ఆ హాలులోనే కాపలా ఉన్నారు.

* * *

నీటిపంపును పట్టుకొని మెల్లగా దిగాడు గులాబ్ సింగ్. నేలమీదకు కాలు మోపగానే, తన వీపుకు కట్టిన కర్టెన్ ను విప్పేశాడు.

తన బరువుతోపాటు శ్రావణ్ కుమార్ బరువునుకూడా మోస్తూ నీటి పంపుగుండా దిగటంతో అతడి చేతులు బాధతో లాగుతున్నాయి. అర చేతులు ఎర్రగా కంది

పోయి మంటలు పెడుతున్నాయి. కాని, ఇది శారీరక బాధల గూర్చి ఆలోచించే సమయం కాదని అతడికి తెలుసు.

శ్రావణ్ కుమార్ చేయి పట్టుకొని మొక్కల చాటుకు పరుగెత్తాడతడు. అక్కడే ఒక్క నిమిషం పొంచి కూర్చుని చుట్టూ పరికించి చూశాడు.

'మెయిన్ గేటు దగ్గర ఇద్దరు గార్డ్సు అటూ ఇటూ గస్తీ తిరుగుతున్నారు. అలాగే భవనం వెనుక వైపు గార్డ్సు క్వార్టర్స్ ఉన్నాయి కాబట్టి అటూ వీలవదు. మరి ఎలా తప్పించుకోవడం?'

భవనం చుట్టూ ఆరడుగుల ఎత్తులో నిర్మింపబడి వుంది బలమైన వైరన్ ఫెన్సింగ్. ఆ ఇనుపకంచె లోపల భవనానికి ఉత్తరదిక్కులో వున్న పెద్ద నూయినీ, దానికి అనుకుని వున్న వాటర్ ఇంజన్ కోసం నిర్మింపబడ్డ షెడ్‌ను చూసేసరికి అతడి కళ్ళు విచిత్రంగా మెరిశాయి.

మెల్లగా ప్రాకుతుంటూ ఆ షెడ్ వెనుకకు చేరుకున్నారు వారు. ఇప్పుడు వారు గార్డ్సుకు కనిపించటం లేదు. ఇప్పుడు ఇనుపకంచె సరిగ్గా వారికి ఆరు అడుగుల దూరంలో ఉంది.

తన దగ్గరున్న మెటల్ మెల్టింగ్ లోషన్ వున్న ట్యూబును జేబులో నుండి తీశాడు గులాబ్ సింగ్. ముళ్లతో కూడిన ఇనుప తీగెలకు దానిని అప్లయిచేసి, ఒక మనిషి దూరగలిగేటంతటి కంతను తయారుచేశాడు.

ముందుగా శ్రావణ్ కుమారును ఆ కంతగుండా బయటకు త్రోసి, తరువాత తాను కూడా ప్రాకుతూ ఆ ముళ్ల కంచెగుండా బయటపడ్డాడతడు.

ఆ కంచె దాటిన తరువాతి ముందున్నదంతా చిట్టడివే. దారీ, తెన్నూ లేని ఆ అరణ్యంలో శ్రావణ్ కుమార్ చేయి పట్టుకొని పరుగెత్తసాగాడు గులాబ్ సింగ్.

కాని, శ్రావణ్ కుమార్ వేగంగా పరుగెత్తలేకపోతున్నాడు. మొదటిది: అతడింకా పూర్తిగా తెలివిలోనికి రాలేదు. రెండవది: నీరసం, నిస్సత్తువ అతడిని క్రుంగదీస్తున్నాయి.

గడ్డిలో మెల్లలా సంతోషించదగ్గ విషయం యేమిటంటే, గులాబ్ సింగ్ ను గుర్తించలేకపోయినా, అతడిని ప్రతిఘటించకుండా, బుద్ధిగా అతినిని అనుసరించి వస్తున్నాడు శ్రావణ్ కుమార్.

సుమారు రెండు ఫర్లాంగుల దూరం పరుగెత్తారు వారు. అంతవరకూ సన్నని దుబ్బులూ, పొదలూ, ముళ్ల కంపలూ తప్ప దట్టమైన అడవి లేదు. అక్కడి నుండే ఎత్తయిన వృక్షాలతో కూడిన అడవి ప్రారంభమయింది.

ఆ తోపులో అడుగుపెట్టిన కొన్ని నిమిషాలలో నే మత్తయిన వాసన వారి కర్ణపుటాలను సోకింది. నేలంతా మంచు ముత్యాలు పరచినట్లు తెల్లని ఇప్పపూలతో నిండి వుంది. అది ఇప్ప పూలవనం.

ఆ తీయని, మత్తయిన వాసనకు వారి శరీరంలోని బడలిక మంత్రం వేసినట్లు మాయమయింది. హాయిగా వొళ్ళు విరుచుకున్నాడు గులాబ్ సింగ్. అయితే అతని ఆనందం యెన్నో క్షణాలు నిలువలేదు.

ఒక ఇప్పచెట్టు కొమ్మలమీద నుండి మెల్లగా క్రిందికి దిగుతున్న నల్లని ఆకారాన్ని చూసేసరికి భయంతో అతడి గొంతులో తడి ఆరిపోయింది.

అది ఎలుగుబంటి.

ఇప్పపూల కాలంలో.... ఇప్ప పూలలోని తేనెను సంగ్రహించి ఆ ఇప్ప చెట్లమీకే తేనెపట్లను పెడతాయి తేనెటీగలు. ఆ తేనెతుట్టెల కోసం, ముట్టెలను ఎగజేసు కుంటూ ఆ ఇప్పపూల వనంలో సంచరిస్తుంటాయి ఎలుగు గొడ్లు.

మరో జీవి.... ఆ మధుపంలో వాటాకు, పోటీకి రావ డాన్ని సహించవవి. ఆ మధువనంలో పెద్దపులినైనా ధైర్యంగా యెదుర్కొంటాయి ఆ ఎలుగుగొడ్లు.

ఆ ఎలుగుబంటి కళ్ళ బడకముందే అక్కడ నుండి తప్పించుకోవడం క్షేమమని తెలుసు అతడికి. శ్రావణ్ కుమార్ చేతిని పట్టుకొని ఒక చెట్టుచాటుకు పరుగెత్తా డతడు.

కాని, అప్పటికే ఆ ఎలుగుబంటి వారిని చూసేసింది. క్రమంగా అరుస్తూ పీఃపైపై అరుస్తూ రాసాగింది ఆ భల్లూకం.

10

ఆ భవనం నుండి తప్పించుకుని పారిపోయినది ఒక్క శ్రావణ్ కుమార్ మాత్రమే కాదు. గులాబ్ సింగ్ కూడా నని, ఆ గార్డ్సుకు తెలిసేసరికి సుమారు రెండు గంటలు పట్టింది.

ఊచలు కోయబడ్డ కిటికీ, ముళ్లకంచెలో ఏర్పడ్డ కంత.... ఆ పేషంట్సు ఎలా తప్పించుకు పారిపోయారో స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నాయి.

వెంటనే ఆ విషయం డాక్టర్ జీవన్‌కు తెలియజేయు బడింది.

అంత కట్టుగిట్టమైన కాపలా వుండి కూడా ...మత్తు మందు యివ్వబడ్డ యిద్దరు పేషంట్సు, గార్డ్సు కళ్ళుకప్పి,

రెండవ అంతస్తులోని కిటికీ ఊచలను తోసి, మరీ తప్పించుకున్నారంటే... ఐరన్ ఫెన్సింగ్ కూడా వారిని ఆపలేక పోయిందంటే.... అతడికి నమ్మ బుద్ధి కాలేదు.

శ్రావణ్ కుమార్ మెదడులో కంట్రోలింగ్ ఎలక్ట్రోడ్స్ ఇన్సర్ట్ చేయబడ్డాయి గాబట్టి, అతడు స్వంతంగా పారిపోడానికి ప్రయత్నించి వుండడు.

బహుశా గులాబ్ సింగే శ్రావణ్ కుమార్ ను తప్పించి తీసుకొని పారిపోతూ వుండాలి.

అయితే .... గులాబ్ సింగ్ మామూలు పేషంటు కాదేమో! కాకుంటే ఎవరు?

తీక్షణంగా ఆలోచించసాగాడు డాక్టర్. ఎదురుగా నున్న గార్డువంక చూశాడు.

"వారు అడవిగుండా ప్రయాణిస్తూ ...పారిపోతుంటారు. మీరు వారిని వెన్నాడి బంధించండి మీతో పాటు హైపో డెర్మిక్ సిరంజ్ లను తీసుకొని వెళ్ళండి. వారికి ఒక్క ఇంజెక్షన్ చేయగలిగితే చాలు. వారు తెలివితప్పి పడిపోతారు. ఆ తరువాత వారిని బంధించి యిక్కడకు తీసుకురావడం చాలా తేలిక.

మీరు ఒకగంటలో నాకు యే విషయమూ రిపోర్టు చేయండి గో... అండ్ ప్రొసీడ్."

కొన్ని నిమిషాల తరువాత ఒక జీపు, నాలుగు మోటారుసైకిళ్ళు ఆ అడవివైపు దూసుకుంటూ పోసాగాయి. వాటివంక చూసి సంతృప్తిగా తలాడించాడు డాక్టర్.

"మిస్టర్ అగర్వాల్. సరిగ్గా ఒక్కగంట సేపు వెయిట్ చేద్దాం. ఆ తరువాత శ్రావణ్ కుమార్ మెదడులోని ఎలక్ట్రోడ్స్ ను ఆక్టివేట్ చేయండి.

మన ఆర్డర్స్ను [illegible] వచ్చాడా మంచిది. లేదంటే మనం ఎలక్ట్రోడ్స్ను ఆక్టివేట్ చేయడంలో అతని మెదడులో యేర్పడే వత్తిడికి అతడి మెదడులోని రక్తనాళాలు చిట్లిపోయి, అతడు మరణించినా పర్వాలేదు.

కాని, మన రహస్యాలు అతడి పెదవి దాటి పైకి రాకూడదు. బీ కేర్ ఫుల్."

డాక్టర్ మాటలకు అంగీకారంగా తలాడించాడు అగర్వాల్. వాళ్ళిద్దరూ కంప్యూటర్ చాంబర్ లోనికి నడిచారు.

11

ఎలుగుబంటి తమను చూసిందని తెలిసాక, పారిపోవడానికి ప్రయత్నించలేదు గుల్బేసింగ్. ఆ ప్రయత్నం వృధా అని అతడికి తెలుసు. తను ఒక్కడే అయితే యెలాగోలా తప్పించుకోవచ్చు. కాని.. శ్రావణ్ కుమార్ ....?

నిస్సహాయుడైన శ్రావణ్ కుమార్ను ఆ పరిస్థితిలో వదిలేసి....తన ప్రాణాలు రక్షించుకోడానికి పిరికివాడిలా పారిపోలేక పోయాడు. మొండి ధైర్యంతో పిడికిలి బిగించి ఆ భల్లూకాన్ని ఎదుర్కోడానికి సిద్ధంగా నిలబడ్డాడు.

కుంగ్ ఫూ వస్తాదుల చేతికి ప్రత్యర్థి చిక్కితే, అతడిని తమ ఉక్కు కౌగిలిలో బిగించి, అతడి శరీరంలోని ఎముకలను విరిచేసి, ఒక మాంసం ముద్దలా తయారుచేస్తారు. సరిగ్గా ఎలుగుబంటి పంజాలకు చిక్కితే అంతే.

ఒక్కసారి దాని చేతులకు చిక్కితే విడిపించుకోవడం అసాధ్యం. అందుకే విడిపించుకోవడానికి వీలులేని పట్టును

భల్లూకపు పట్టు అంటారు.

దాని పంజాలకు చిక్కకుండా ఎలా దానిని ఎటాక్ చేయాలో ప్లాన్ చేయసాగాడు అతను.

వేగంగా పరుగెత్తుకువచ్చి, క్రూరంగా అరుస్తూ అతడి మీదకు లంఘించింది ఆ భల్లూకం. అతడు చటుక్కున ప్రక్కకు తప్పుకున్నాడు. ఆ వేగాన్ని కంట్రోలు చేసుకో లేకపోయిన ఎలుగుబంటి ముందుకు తూలింది.

అదే సమయంలో దాని ప్రక్కటెముకలమీద రెండు కిల్లింగ్ పంచస్‌ను రిలీజ్ చేశాడతడు. మామూలు మనుషు లైతే ఆ దెబ్బలకు చారెడు రక్తం కక్కుకొనేవారు. కాని వత్తయిన వెంట్రుకలతో కూడిన దాని దళసరి చర్మం మీద పంచస్ తమ పూర్తి ప్రభావాన్ని చూపించలేక పోయాయి.

అది కోపంగా వెనక్కి తిరిగింది. బాధతో పంజా లతో గుండెలమీద చరుచుకుంది. వికృతంగా రోదు చాస్తూ అతడిమీదకు మరోమారు లంఘించింది. గాలిలో వెనక్కి డైవ్ చేశాడతడు. కాలు నేలమీద తాకినంతనే మరో మారు గాలిలోకి లేచాడు.

రెండవసారి నేలమీదకు తూలిందా మృగం. సరిగ్గా అదే సమయంలో గాలిలోకి లేచిన అతడు తన మోకా లును మడిచి స్ప్రింగ్‌లా బిగించాడు. రివ్వున వచ్చి ఆ ఎలుగుబంటిమీద వ్రాలాడతడు. అతడి మోకాలు సరిగ్గా దాని మెడమీద పడింది. కరెంట్ షాక్ కొట్టినట్లు గిల గిలా కొట్టుకుంది అది.

డెస్పరేట్‌గా పంజాను విసిరింది. అలా మునికాళ్ళ మీదే వెనక్కి వ్రాలిపోయాడతడు. కేవలం మార్షల్ ఆర్ట్సులో అత్యంత ప్రావీణ్యం వున్నవారు మాత్రమే

చేయగలిగే ఫీట్స్ అవి.

ఆ మృగం విసురుగా తన శరీరాన్ని విదిలించింది. రెండు కాళ్ళపై లేచి, వెనక్కి వ్రాలి వున్న అతడిమీద తన పంజాలను విసిరింది. అదే సమయంలో రెండు చేతులపై తన శరీర భారాన్ని ఉంచి రెండు కాళ్ళతో ఎగిరి దాని పొత్తి కడుపుపై తన్నాడతడు.

మూడడుగులు వెనక్కి తూలి పడిందది. కాని దాని పంజాలకున్న వాడిగోళ్ళు అతడి తొడలను చీల్చుకుంటూ పోయాయి. ఎర్రని రక్తం అతడి ట్రౌజర్స్‌ను తడిపేయ సాగింది.

ఇక తాత్సారం చేయడం మంచిదికాదనిపించింది అతడికి. చుట్టూ ఒకసారి చూశాడు. ఒక ఇప్పచెట్టు మొదలులో వున్న పెద్దరాయి అతడిని ఆకర్షించింది. ఫుట్ బాల్ సైజులో వుంది ఆ రాయి. రెండడుగుల్లో ఆ చెట్టును సమీపించి ఆ రాయిని చేతిలోనికి తీసుకున్నాడు.

క్రిందపడ్డ ఆ భల్లూకం మెల్లగా లేవసాగింది. అదే సమయంలో ఆ బండరాయిని రెండు చేతులతో ఎత్తి పట్టుకొని దానిమీదకు లంఘించాడతడు. సరిగ్గా దాని తలపై బలంగా మోదాడు. ఆ బండరాతి దెబ్బకు దాని తల పగిలిపోయింది. ఎర్రని రక్తంతో తడిసిన దాని నల్లని ముఖం మరింత వికృతమయింది.

గుండెలు పగిలేలా ఆర్తనాదం చేస్తూ తన పంజాతో అతని గుండెలమీద మోదింది ఆ భల్లూకం. పట్టును చీల్చుకుంటూ అతని గుండెల్లో దిగాయి దాని వాడిగోళ్ళు. ఆ దెబ్బకు వెనక్కి తూలాడతడు. పళ్ళబిగువున బాధను సహిస్తూ మెల్లగా ముందుకు అడుగువేశాడతడు. అతని చేతులలోని బండరాయి మాత్రం భద్రంగా వుంది.

ముఖాన తగిలిన దెబ్బతో, చిమ్ముతున్న రక్తం సన్నని ధారలా వంటిమీద కారుతుంటే, నిస్సత్తువతో కాళ్ళు తడబడుతున్నా, కసిగా, క్రూరంగా అతడినే చూస్తూ అతడిమీదకు గుమకబోయింది ఆ భల్లూకం. అదే క్షణంలో మరో మారు తన చేతిలోని బండతో దాని తలపై బలంగా మోదాడతడు.

అంతే! దాని తల నిలువునా చీలిపోయింది. రక్తం వరదలుగా కారుతుంటే నిర్జీవంగా నేలమీదకు వ్రాలి పోయింది ఆ భల్లూకం.

చేతిలోని బండరాయిని ప్రక్కకు విసిరేసి, దూరంగా నిలబడి ఆ పోరాటాన్నంతా నిశ్చేష్టురాలై చూస్తున్న శ్రావణ్ కుమార్ చేతిని పట్టుకొని ఆ తోపులోనుండి వడి వడిగా నడుస్తూ బయటపడ్డాడు.

ఆ భల్లూకం శవాన్ని మిగిలిన ఎలుగుబంట్లు చూసి తమను వెంటాడకముందే తాము ఆ స్థలాన్ని విడిచి దూరంగా పారిపోవటం తమ ఆరోగ్యానికి యెంతయినా మంచిదని అతడికి బాగా తెలుసు.

ఆ తోపును వీడి సుమారు రెండువందల గజాలదూరం వెళ్ళి వుంటారు వారు.

అదే సమయంలో....

ఇప్పపూల తోటలోనికి ప్రవేశించింది ఒక ఎలుగుగొడ్ల గుంపు ఐదు పెద్ద ఎలుగుగొడ్లు, రెండు పిల్లలూ మొత్తం ఏడు ఎలుగుగొడ్లు అవి.

వాటికి విప్పపూల వాసనను మించి ఘాటుగా సోకింది రక్తపు వాసన. కర్ణపుటాలను పెద్దవిచేస్తూ అవి నలు దిక్కులా కలియ విదికాయి.

తల బద్దలయి చచ్చి పడి వున్న ఎలుగుబంటిని

చూశాయి. బాధగా అరుస్తూ ఆ భల్లూకశవం చుట్టూ తిరగసాగాయి అవి.

తమ తోటి ప్రాణి మరణాన్ని చూసి ఆ వన్య మృగాలు కూడా అలా శోకిస్తాయనే నిజాన్ని ఆ దృశ్యం చూడకుంటే ఎవ్వరూ నమ్మలేరు.

కొద్దినిమిషాల తరువాత అవి ఆ శవంచుట్టూ తిరగడం ఆపి కోపంగా అరిచాయి. ముక్కులను ఎగబీలుస్తూ ఏదో వాసనను పసిగట్టడానికి ప్రయత్నించాయి.

ఒకదానినొకటి సాభిప్రాయంగా చూసుకున్నాయి. వెంటనే కూడబలుక్కున్నట్లుగా ఆ తోపును వదలి, గులాబ్ సింగ్, శ్రావణ్ కుమార్ ప్రయాణించిన దిక్కు లో వేగంగా పరుగెత్తసాగాయి అవి. కొద్ది నిమిషాల వ్యవధిలో అవి వారికి సుమారు నూరు గజాల దూరం వచ్చేసాయి.

వగర్చుకుంటూ, వికృతంగా అరచుకుంటూ వస్తున్న ఆ ఎలుగుగొడ్ల గుంపును చూసేసరికి గులాబ్ సింగ్ భయంతో వణికిపోయాడు.

ఒక్కసారిగా అన్ని ఎలుగుబంట్ల మధ్య చిక్కితే, పోల్చడానికి కనీసం తమ శవాల ఆకారాలు కూడా మిగలవని అతడికి బాగా తెలుసు.

శక్తినంతా కూడదీసుకుని పరుగెత్తసాగాడతడు. శ్రావణ్ కుమార్ ఒకప్రక్క ఆయాసంతో వగరుస్తున్నాడు. అతడి చేయి పట్టుకొని దాదాపు ఈడ్చుకెళుతున్నట్లుగా పరుగెత్తాల్సి వస్తూంది గులాబ్ సింగ్ కు.

శ్రావణ్ కుమార్ ఆ వేగానికి కాళ్ళు తడబడి, తూలి పడిపోయాడు. అతడిని లేవనెత్తడానికి క్రిందకు వంగాడతడు. అదే సమయంలో ఏదో కాంతి వారిమీద పడింది.

మీద పడుతున్న ఆ వెలుగుకు అరచేయి అడ్డంపెట్టుకొని, కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడతడు.

రెండు మోటార్ సైకిల్స్, ఒక జీపు రివ్వున దూసుకుంటూ వచ్చి వారికి కొంతదూరంలో ఆగాయి. బిల, బిలమంటూ ఆ వాహనాలలో నుండి దిగారు గార్డ్స్. కొందరు రైఫిల్స్‌ను, కొందరు రివాల్వర్స్‌ను పట్టుకొని వున్నారు. ఇద్దరు మాత్రం చేతిలో పెద్ద, పెద్ద సిరంజ్‌లను పట్టుకొని వున్నారు.

అవి.... హైపోడెర్మిక్ సిరంజ్‌లు.

ఆ గార్డ్స్ ఒక సర్కిల్‌లా ఏర్పడి, మెల్లగా వారిని సమీపించసాగారు.

ఆ గార్డ్స్‌ను చూడగానే భయంతో గొంతు ఆర్చుకు పోయింది అతడికి.

"వుయ్ .... ఆర్ .... ఫినిష్‌డ్."

అనుకున్నాడు గులాబ్ సింగ్. నిస్సహాయంగా వారిని చూస్తూ అలాగే వుండిపోయాడతడు. అతడి చేయిమాత్రం శ్రావణ్ కుమార్‌ను గట్టిగా పట్టుకొని వుంది.

వికటంగా నవ్వుతూ, అడుగులు ముందుకు వేసారు ఆ గార్డ్స్. ఇక జరగబోయేది ఊహించడం ఇష్టంలేక కన్నులు మూసుకొని నిరాసక్తంగా నిలబడ్డాడు గులాబ్ సింగ్.

12

ఆ రాత్రి....

సి.బి.ఐ. ఛీఫ్ కరుణాకర్ ఆధ్వర్యంలో గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్‌మీద రైడింగ్ జరిగింది. ఒక్క అంగుళం కూడా వదలకుండా ఆ నర్సింగ్ హోమ్‌నంతా గాలించారు వారు.

కాని వారు ఆశించినట్లు, అనుమానించదగ్గ ఆధారా

తేం దొరకలేదు వారికి. కనీసం 'సైకో సర్జరీ' చేయ బడిన ఒక పేషెంట్ కూడా ఆ క్లినిక్‌లో లేదు.

"తను అనవసరంగా డాక్టర్ జీవన్‌ను అనుమానించాడా? తొందరపడి ఆ నర్సింగ్ హోమ్ మీద రైడ్ చేశాడా?"

సందిగ్ధంలో పడ్డాడు కరుణాకర్.

'సంథింగ్ ఈజ్ రాంగ్ హియర్.'

అంటూంది అతడి అంతరంగం. కాని, నేరాన్ని ఋజువు చేయడానికి అతడి నమ్మకం సరిపోదు. ఋజువులు కావాలి.

అతడు నర్సింగ్ హోమ్‌లోని నైట్ ఇన్‌ఛార్జ్ వారికి కలిగిన అసౌకర్యానికి చింతిస్తున్నామని సారీ చెప్పి బయటకు నడిచాడు.

అయితే అంతటితో అతడు ఆ నర్సింగ్ హోమ్‌ను విడిచి పెట్టదలచుకోలేదు. మఫ్టీలో నున్న ఒక సి.బి.ఐ. ఇన్‌స్పెక్టర్‌ను ఆ నర్సింగ్ హోమ్‌పై నిఘా ఉంచాడు. ఆ క్షణంనుండీ ఆ నర్సింగ్ హోమ్ ఫోన్‌లన్నీ టాప్ చేయబడ్డాయి.

అతనికి ఒకేఒక్క విషయంలో చిన్న ఆశ మిగిలి వుంది. వారు రైడింగ్ చేసిన సమయంలో ఆ నర్సింగ్ హోమ్ యజమాని, సీనియర్ ఇన్‌ఛార్జ్ అయిన డాక్టర్ జీవన్ అక్కడ లేడు. డాక్టర్ జీవన్ ఎక్కడికో వెళ్ళారంటూ నైట్ ఇన్‌ఛార్జ్ చెప్పిన మాటలు అతడిని కన్విన్స్ చేయలేకపోయాయి.

"తన అంచనా తప్పుకాకుంటే ఆ రైడింగ్ విషయం, ఎక్కడున్నా డాక్టర్ జీవన్‌కు తెలియజేయబడుతుంది.

అందుకే ఆ నర్సింగ్ హోమ్ ఫోన్లను ట్రాప్ చేయించాడు."

సెంట్రల్ టెలిఫోన్ ఎక్స్చేంజ్‌లో కూర్చుని ఆ ఫోన్ కాల్ కోసమే ఎదురుచూస్తున్నాడు కరుణాకర్.

ఆ ఎక్స్చేంజ్ ముందున్న పోర్టికోలో ఒక జీపు ఆగింది. ఏ క్షణంలోనైనా బయలుదేరడానికి సిద్ధంగా వుంది అది. వెనుక సీటులో కూర్చుని వున్న ముగ్గురు సి.బి.ఐ. ఇన్స్పెక్టర్లు వాచీలకంక చూడసాగారు.

ఒక్కొక్క నిమిషం భారంగా దొర్లసాగింది.

సరిగ్గా ఇరవై అయిదునిమిషాల తరువాత వారి నిరీక్షణ ఫలించింది.

గ్రీన్ ఫ్లవర్ నర్సింగ్ హోమ్ నైట్ ఇన్‌ఛార్జ్ అలీబాగ్‌కు ఓ ట్రంక్ కాల్ బుక్ చేశాడు. అయితే అది అతడు ఊహించినట్లుగా డాక్టర్ జీవన్‌కు కాదు. సతీష్ అగర్వాల్ అనే మరో వ్యక్తికి.

టేప్ చేయబడ్డ ఆ మెసేజ్‌ను వింటూ తీవ్రమైన ఆలోచనలోపడ్డాడు కరుణాకర్.

'నర్సింగ్ హోమ్‌పై జరిగిన రెయిడ్ విషయం యెవరో సతీష్ అగర్వాల్‌కు తెలియజేయవలసిన అవసరం ఏమిటి? 'అతడికీ గ్రీన్ ఫ్లవర్‌కూ యేమిటి సంబంధం? అది తేలాలంటే తాము అగర్వాల్‌ను కలుసుకోవాలి.'

ఎందుకో అతడికి అలీబాగ్‌కు వెళ్తే చాలు ఈ మిస్టరీ విడిపోతుంది అనిపించింది. అంతే! ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు అతడు బయటకు నడిచాడు.

కరుణాకర్ యెక్కి కూర్చోగానే ఆ జీపు స్టార్టయింది. శరవేగంగా అలీబాగ్ వైపు దూసుకుపోసాగింది ఆ జీపు.

13

"మహా అయితే ఇంకో రెండు సెకన్లు. అంతే! ఆ గార్డ్సు చేతిలోని హైపో డెర్మిక్ సిరంజ్‌లు తమ భుజాలలో దిగబడతాయి. స్పృహ తప్పిన తర్వాత సైకో సర్జరీ ద్వారా తన మెదడులో కంట్రోలింగ్ ఎలక్ట్రోడ్స్ ఇన్సర్టు చేస్తారు. ఇక జీవితాంతం, మర మనిషిలా వారి ఆజ్ఞలను పాలించే బానిసలా పడివుండాల్సిందే—"

బాధగా తలవిదిలించాడు గులాబ్ సింగ్.

ఒకటి.... రెండు .... మూడు ...

ఒక్కొక్క సెకను గడుస్తూంది.

తమ శరీరంలో దిగబడతాయనుకున్న సిరంజ్‌లు తమను గుచ్చుకోలేదు. అదే సమయంలో చెవులు చిల్లులు పడేలా భయంతో వేసిన గార్డుల ఆర్తనాదాలు వినిపించాయి అతడికి. ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు తెరిచాడతడు.

ఎదురుగా కన్పిస్తున్న దృశ్యం చూసేసరికి అతడు తెల్లబోయాడు.

శరవేగంగా తమను తరుముకుంటూ వచ్చిన ఎలుగుగొడ్ల గుంపు ఆ గార్డ్సును ఎటాక్ చేసింది. తాము గార్డ్సు మధ్య ఉండటంచేత వాటి దృష్టి తమమీద పడలేదు.

ఆ భల్లూకాల నుండి తప్పించుకోవడానికి గార్డ్సు డెస్పరేట్‌గా ప్రయత్నిస్తున్నారు.

అతడు వెంటనే రియాక్టయ్యాడు. అక్కడి నుంచి తప్పించుకోవడానికి అంతకంటే మంచి అవకాశం మళ్ళీ రాదని తెలుసు అతడికి

శ్రావణ్‌కుమార్ చేయి పట్టుకొని, జీపువైపు పరుగెత్తాడతడు. బ్లాంక్‌గా చూస్తున్న శ్రావణ్‌కుమార్‌ను జీపులోనికి నెట్టి, డ్రయివింగ్ సీటులో కూర్చున్నాడు

అతడు.

జీపు ఇంజన్ స్టార్టయిన శబ్దం విని అటువైపు చూశారు గార్డ్సు. వేగంగా దూసుకుపోతున్న జీపులో తమ ప్రత్యర్థులు పారిపోతుండటం తెలిసి కూడా ఆపలేక పోయారు వారు.

నల్లని పిశాచాల్లా కోరలు చాస్తూ తమమీదకు దుముకుతున్న ఆ ఎలుగుబంట్లను ఎదుర్కోవడంతోనే వారికి సరిపోతోంది.

ముప్ఫయి నిముషాల తరువాత అంతమయింది వారి పోరాటం. రైఫిల్స్‌తో కాల్చి నాలుగు ఎలుగుబంట్లను చంపగల్గారు వారు. మిగిలినవి పారిపోయాయి.

కాని, ఆ ఎలుగుబంట్ల కోర్లకు బలై పోయారు వారిలో ముగ్గురు గార్డ్సు. మిగిలినవారు గాయపడి రక్తసిక్తమయిన దేహాలతో నిస్త్రాణంగా అడుగులు వేస్తూ తమ వాహనాలను సమీపించారు.

అయితే అప్పటికే కుంగబ్ సింగ్ వాళ్ళు కనీసం, ఏభై, ఆరవై కిలోమీటర్ల దూరం వెళ్ళిపోయి ఉంటారని, యిక వారిని వెంటాడడం అనవసరం అని అనుకున్నారు వారు.

ఆ విషయాన్ని తమ బాస్‌కు రిపోర్టు చేయడానికి తమ స్థావరానికి వెనుతిరిగారు వారు.

14

'తన నర్సింగ్ హోమ్‌మీద రెయిడింగ్ జరిగిందన్న వార్త' వినేసరికి ఎలెక్ట్రిక్ షాక్ తగిలినట్లయింది డాక్టర్ జీవన్‌కు.

'అంటే తనమీద అనుమానం యేర్పడిందన్నమాట.

ఇక తను అజ్ఞాతవాసంలోనికి వెళ్లాలి. అన్నింటి కంటే ముఖ్యమయినది శ్రావణ్ కుమార్ విషయం.'

డాక్టర్ జీవన్, తన పి. ఎ. సతీష్ అగర్వాల్ వంక చూశాడు.

'అగర్వాల్ .... శ్రావణ్ కుమార్ మెదడులోని కంట్రోలింగ్ ఎలక్ట్రోడ్స్‌ను ఏక్టివేట్ చేయి. సెర్చింగుకు వెళ్ళిన మన గార్డ్సు వచ్చేదాకా వెయిట్ చేయడానికి మనకు అవకాశం లేదు.'

'యస్ డాక్టర్!'

అంటూ అగర్వాల్ కంప్యూటర్ రూమ్‌లోనికి నడిచాడు. అతన్ని అనుసరించాడు డాక్టర్ జీవన్.

అత్యంత ఆధునికమైన కంప్యూటర్ యంత్రాలతో నిండివుంది ఆ గది. మూడు ఎయిర్ కండిషన్ మిషన్లు పని చేస్తున్నా, అంత చలిలో కూడా టెన్షన్‌తో వారి నుదుట చెమట్లు పట్టాయి.

ఒక కంప్యూటర్ ముందు కూర్చున్నాడు అగర్వాల్. అతడు ఆపరేట్ చేయడం మొదలు పెట్టిన అయిదు నిముషాల తరువాత కంప్యూటర్‌కున్న స్క్రీన్‌లో అక్షరాలు కనిపించడం ప్రారంభించాయి.

'శ్రావణ్ కుమార్.'

'కనెక్ట్'

'ఓకే ప్రొసీడ్ ఫర్దర్.'

సంతోషంతో వాళ్ళ ముఖాలు వెయ్యి కాండిల్స్‌లా వెలిగాయి. ఒక బటన్ నొక్కాడు అగర్వాల్.

స్క్రీన్ మీద జిగ్ జాగ్ గా సన్నని గీతలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. వాటిని చూస్తూ వికృతంగా నవ్వాడతడు.

“ఇట్స్ డన్ బాస్!” అన్నాడతడు. ప్రశంసా

పూర్వకంగా అతడి భుజం తట్టాడు డాక్టర్ జీవన్.

అంతవరకూ రయింతో ప్రశాంతంగా కూర్చుని వున్న శ్రావణ్ కుమార్ ఒక్కసారిగా పిచ్చెక్కినట్లు అరిచాడు. బాధగా అరుస్తూ తల వెంట్రుకలను పీక్కొనసాగాడు.

జీపును డ్రయివ్ చేస్తున్న గులాబ్ సింగ్ అతడివంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఉన్నట్లుండి హఠాత్తుగా అతడిలో ఈ మార్పేమిటో అతడికి అర్థం కాలేదు.

క్షణ క్షణానికీ శ్రావణ్ కుమార్ లో యేదో మార్పు కనిపించసాగింది. పాలిపోయినట్లు తెల్లగా వుండే అతని కళ్ళలో రక్తపు జీరలు చోటు చేసుకోసాగాయి. కోపంతో అతడి ముఖం ఎర్రగా జేవురించింది. వికృతమైన హాసంతో అతడి పెదవులు వంకరిలు తిరుగుతున్నాయి.

సన్నగా నవ్వాడతడు. పిశాచం నవ్వినట్లుంది అతని నవ్వు. అనుమానంగా అతడివైపు చూశాడు గులాబ్ సింగ్.

* * *

సతీష్ అగర్వాల్ కంప్యూటర్ కున్న కీ బోర్డులో ఒక మెసేజ్ ను టైపు చేయసాగాడు.

శ్రావణ్ కుమార్ మెదడులోని ఎలక్ట్రోడ్స్ను ఏక్టివేట్ చేయడం పూర్తయింది. ఇక అతడు తమ కంట్రోల్ లోనికి వచ్చేసినట్లే. మెంటల్ కంట్రోలింగ్ డివైస్ ద్వారా అతడికి ఈ మెసేజ్ ను పాస్ చేస్తే చాలు దానిని అతడు తూ.చా. తప్పకుండా పాటిస్తాడు.

కంప్యూటర్ కున్న స్క్రీన్ పై అతడు టైపు చేస్తున్న మెసేజ్ ఫోకస్ అవుతోంది.

"శ్రావణ్ ....శ్రావణ్ కుమార్.

నీతో వున్న వ్యక్తి గులాబ్ సింగ్. అతడు మన

శత్రువు తక్షణం అతన్ని చంపేయ్. చంపేయ్."

ఆ మెసేజ్‌ను చూసి సంతృప్తిగా తలాడించాడు డాక్టర్ జీవన్.

15

గులాబ్‌సింగ్ మెడవైపు చేతులు చాచాడు శ్రావణ్ కుమార్. పాముల్లా తన మెడను చుట్టుకుంటున్న అతడి అరచేతులను చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు గులాబ్‌సింగ్.

శ్రావణ్‌కుమార్‌ను విసురుగా ప్రక్కకు తోసాడు.

కాని, ఒక్క అంగుళం కూడా కదలలేదతడు. మరింత ముందుకు వంగి గులాబ్‌సింగ్ మెడను గట్టిగా పట్టుకున్నాడతడు. అతడి వ్రేళ్ళు మెల్లగా గులాబ్‌సింగ్ కంఠంమీద బిగుసుకుంటున్నాయి.

శ్రావణ్‌కుమార్ బరువుకు ఒక ప్రక్కకు వ్రాలి పోయాడకతడు. స్టీరింగ్ మీదున్న అతడి చేతులు పట్టు తప్పిపోసాగాయి. కంట్రోలు తప్పిన జీపు పాములా మెలికలు తిరుగుతూ వెళ్ళసాగింది.

ఒకప్రక్క కంఠనాళాలు తెగిపోతాయేమో అన్నంత బాధ. ఊపిరి అందటంలేదు అతడికి.

అతికష్టంగా ఒక చేత్తో స్టీరింగ్‌ను కంట్రోల్ చేస్తూ మరో చేతిని నెమ్మదిగా పైకెత్తాడు. అరచేతిని కత్తిలా బిగించి, బలంగా శ్రావణకుమార్ మెడమీద చరిచాడు.

మామూలు మనిషైతే ఆ దెబ్బకు తెలివి తప్పి పడి పోయి ఉండేవాడు. కాని, శ్రావణ్‌కుమార్ స్వతహాగా రజిలర్ అదీగాక అతనిని ఏదో పిచ్చి బలం ఆవహించి వుంది.

ఆ దెబ్బకు ఒక్కసారి బాధగా అరిచాడు. అంతే! ంత కోపంతో అతడి గొంతును నులుమసాగాడతడు.

అతడిని మరి ఎదుర్కొనలేనని అర్థమయిపోయింది గులాబ్ సింగ్ కు.

"ఇంత శ్రమపడి అతడిని తప్పించి, తీసుకవచ్చింది. అతడి చేతిలో చావడానికా?"

'నో'....అంటూ అరచేతితో బలంగా అతడి ముఖాన చరిచాడు గులాబ్ సింగ్. ఆ దెబ్బకు శ్రావణ్ కుమార్ ముఖం కందిపోయింది.

అదే సమయంలో యేదో వెహికల్ కాంతి గులాబ్ సింగ్ ముఖంపై పడింది. కళ్ళు చిట్లిస్తూ, జీపును పార్శ్వాగా ప్రక్కకు టర్న్ చేశాడతడు.

అసలే ఒంటి చేతో కంట్రోలు చేస్తున్నాడతడు. ఆపైన శ్రావణ్ కుమార్ తో పెనుగులాడటం కంట్రోల్ తప్పిన జీపు రోడ్డుమీదనుండి క్రిందకు జారి పొదల మధ్యకు దూసుకుపోయింది. అడ్డు వచ్చిన పొదలను మట్టించుకుంటూ వెళ్ళటంలో దానివేగం తగ్గింది. సూటిగా వెళ్ళి ఒక ఈత చెట్టును ఢీకొంది ఆ జీపు.

ఆ కుదుపుకు ఆన్ బాలన్స్ అయ్యారు వారిద్దరూ. స్టీరింగ్ నుదురుకు కొట్టుకోవడంతో గాయమై రక్తం కారసాగింది గులాబ్ సింగ్ కు. సీటులోనుండి క్రిందకు త్రుళ్ళిపోవటంలో, మో చేతులు కొట్టుకపోయాయి శ్రావణ్ కుమార్ కు.

ఆగిపోయిన జీపులోనుండి మెల్లగా దిగాడు గులాబ్ సింగ్. నిస్త్రాణంగా రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు. అంతే! క్రిందపడ్డ శ్రావణ్ కుమార్ ఎప్పుడు లేచాడో యేమో, భల్లూకంలా ఎగిరి అతడిమీదకు దూకాడు.

కొండచిలువలా అతడి శరీరం గులాబ్ సింగ్ ను చుట్టేసింది. బోర్లా పడ్డ గులాబ్ సింగ్ మెడకిందుగా మో చేతిని

పోనిచ్చి గట్టిగా బిగించసాగా డతడు.

అది....ఇండియన్ డెడ్‌లాక్‌గా పిలవబడే మల్ల యుద్ధపు పట్టు.

డిఫెన్స్ మినిస్ట్రి ఆఫీసు గూర్ఖా ప్రాణాలుతీసింది ఆ మల్లయుద్ధపు పట్టేనని అతడికి బాగా తెలుసు.

'అయిపోయింది. ఇంతటితో ఈ జీవితం అంతం అయిపోయినట్లే గుడ్‌బై! గుడ్‌బై టు ఎవ్రీబడీ'-అనుకున్నా డతడు.

కాని... ఆశ్చర్యం!

ఉన్నట్లుండి శ్రావణ్‌కుమార్ చేతిపట్టు మెల్లగా సడలిపోసాగింది. స్పృహ తప్పి వెనక్కు వాలిపోతున్న అతడి వంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు గులాబ్‌సింగ్.

ఎదురుగా రక్తసిక్తమయి వున్న ఐరన్ రాడ్‌ను చేతితో పట్టుకొని నిలబడి వున్న సి.బి.ఐ. ఛీఫ్ కరుణాకర్‌ను, ఆగి వున్న వారి జీపులో నుండి దిగుతున్న మిగిలిన సి. బి. ఐ. ఆఫీసర్లను చూసేసరికి తను ఎలా రక్షింపబడ్డాడో అర్థం అయిపోయింది అతడికి.

"వెల్‌డన్ రాంకుమార్ నాకు తెలుసు నీవు సాధిస్తావని."

స్పృహతప్పి క్రిందపడ్డ శ్రావణ్‌కుమార్ వంక చూస్తూ ప్రశంసపూర్వకంగా గులాబ్ సింగ్ భుజం తట్టాడు సి.బి.ఐ. ఛీఫ్ కరుణాకర్.

"యూ ఆర్ ఇన్ ద కరెక్ట్ టైమ్ సర్."

చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు గులాబ్‌సింగ్ ఉరఫ్ రాంకుమార్.

ఉప సంహారం:

రాంకుమార్ అలిబాగ్ ఎస్టేట్స్ గురించి, డాక్టర్

జీవన్ చేస్తున్న సైగో స్మగ్లరీ గురించి తన బాస్ కు విశదంగా చెప్పాడు.

బొంబాయి క్రైం బ్రాంచిని కాంటాక్టు చేశాడతడు. రెండు వాన్ లనిండా రిజర్వ్ పోలీసులతో బొంబాయి క్రైం బ్రాంచి ఇన్ స్పెక్టర్....అలిబాగ్ ఎస్టేట్స్ మీద రెయిడ్ జరిపాడు.

రెడ్ హాండెడ్ గా దొరికిపోవడంతో డాక్టర్ జీవన్ తన నేరాన్ని ఒప్పుకొని చట్టానికి లొంగిపోయాడు. అతడి అనుచరులందరూ బంధింపబడ్డారు.

సైగో స్మగ్లరీ చేయబడ్డ శ్రావణ్ కుమార్ లాంటివారిని తిరిగి మామూలు మనుషులను చేయడానికి ప్రభుత్వం వారిని బొంబాయిలోని జెస్లోక్ ఆస్పత్రికి తరలించింది.

అయితే ఈ సాలెగూడు వెనుకనున్న విదేశీ హస్తమేమిటన్నది మాత్రం ఎంత ప్రయత్నించినా డాక్టర్ జీవన్ వెల్లడి చేయలేదు.

బహుశా జైలు గోడలమధ్యనుండి వారు తనను తప్పిస్తారని ఆశతో యెదురుచూస్తున్నాడేమో!

—:అ యి పో యిం ది:—